

Roberto Žigulić*, Sanja Biloš Žigulić**

Stanovništvo sjevernog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću

Lovranska gradska jezgra, središte najstarijeg obalnog naselja jugoistočnog dijela Istre, grada duge i bogate povijesti, bila je tijekom XIX. stoljeća prenapučena stanovništvom. Iz povijesnih je izvora dobro poznato da broj stanovnika Starog grada tijekom XIX. st. nije padao ispod 500 da bi do kraja istog stoljeća narastao na otprilike 750 stanovnika. Pri tome se broj kuća unutar gradske jezgre gotovo i nije mijenjao, tako da se od početka stoljeća tu stalno nalazi preko 100 kućnih brojeva. Ovim istraživanjem i radom, koji obrađuje kućne brojeve od 91 do 118, koji pripadaju tzv. sjevernom dijelu lovranske gradske jezgre i koji se nadovezuje na ranije objavljene radove o stanovništvu istočnog, južnog i zapadnog dijela stare gradske jezgre, bit će napokon zaokružena priča o ljudima koji su dali veliki doprinos u formiranju mozaika koji danas jednostavno nazivamo Lovranom.

Ključne riječi: Lovran, Stari grad, stanovništvo u XIX. stoljeću, rodoslovlje, knjige stališa duša, povijest

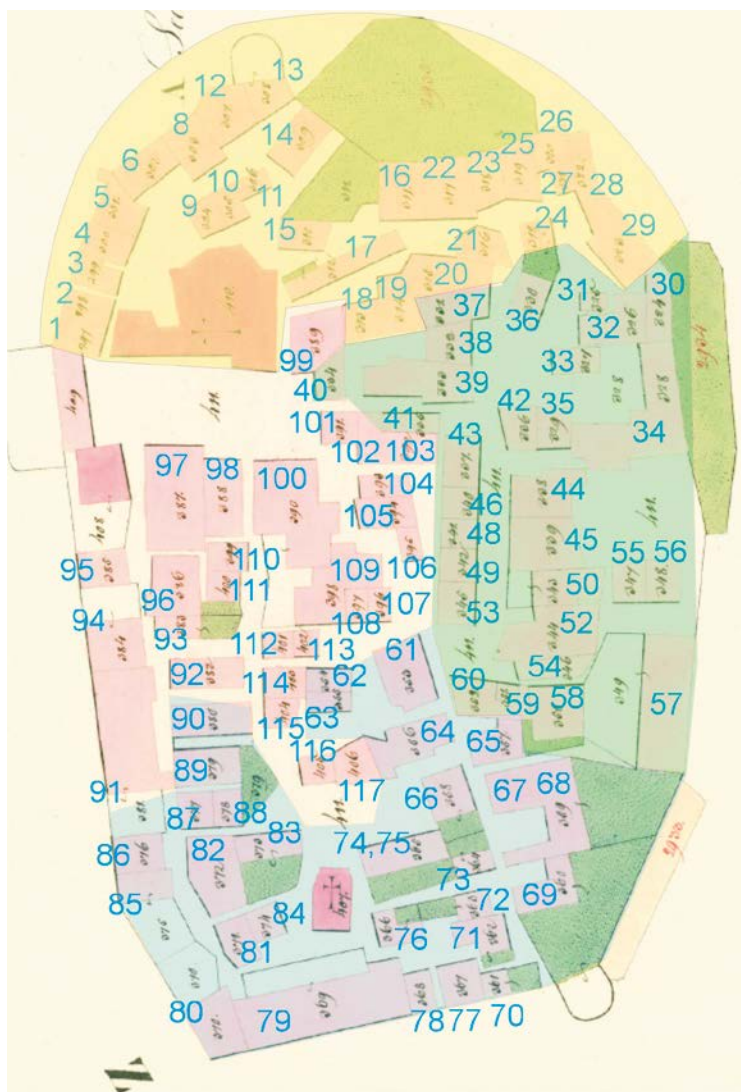
Uvod

Veće urbane sredine imaju svoje kroničare, statističare i općenito ljude koji kroz duži vremenski period bilježe i sagledavaju društvene događaje, ali i kretanje stanovništva. U takve bi, barem prema svojoj veličini i povijesnom značaju, trebao spadati i Lovran, mjesto sada već barem tisuću i pol godina staro. No od bogate povijesti malo je toga ostalo zapisano i sačuvano do danas, tako da se pred istraživače postavlja u velikoj mjeri nezahvalan zadatak rekonstrukcije života koji je bujao u staroj gradskoj jezgri u vremenskom periodu od dolaska Napoleona pa gotovo do početka Velikog rata. No koliko

* Dr. sc. Roberto Žigulić redoviti je profesor na Katedri za dinamiku strojeva Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Vukovarska 58, HR-51000 Rijeka. Elektronička pošta: zigulic.opatija@yahoo.com.

** Sanja Biloš Žigulić zaposlena je u Obrtničkoj školi u Opatiji, Bože Milanovića 3, HR-51410 Opatija. Elektronička pošta: saziguli@inet.hr.

god taj zadatak na prvi pogled djelovao nezahvalno i komplicirano, on istovremeno potiče istraživače da barem dijelom zavire u ljudske sudbine i otkriju tajne koje su se krile iza zatvorenih škura uskih lovranskih kala, kao i u mračnim lovranskim kortilima. Jer pored zanimljive arhitekture, kojoj se u lovranskoj gradskoj jezgri s pravom možemo diviti, i pokoja ljudska sudbina, bila ona uspješna ili tragična, znade mudrim ljudima biti inspiracija da spoznaju vlastiti život. A lokalnoj zajednici koja drži do sebe, uklopljena u cijeli mozaik ispričanih priča o njezinim žiteljima, trebala bi biti nit vodilja i lanterna za putovanje u prosperitet i bolju budućnost.

Slika 1. Mapa katastarske izmjere lovranskog Starog grada iz 1819.

Kućni brojevi 91–100¹

U gabaritima najmasivnijoj kući sjevernog dijela lovranskih obrambenih zidina i uopće jednoj od volumenom dominantnih zgrada stare lovranske gradske jezgre, onoj na adresi L79/91/91, živjela je početkom XIX. st. obitelj Jačić [*Giacich (Jacich)*].² Godine 1782. u Lovran ženidbom dolazi Opatijac Josip Jačić [*Josephus Giacich (Jacich)*] (6.3.1755.–10.8.1803.), sin Ivana [*Joannes*] i Katarine r. Tomašić Škrbić [*Catharina n. Tomassich Skerbich*]. Mladi notar, koji je ovjerio gotovo sve danas sačuvane najstarije lovranske oporuke, ovdje upoznaje i ženi patricijku Rozaliju r. Bradčić [*Rosalia n. Bradicich*] (2.10.1757.–4.11.1839.), kćer Franje [*Franciscus*] i Ane r. Thiepolo [*Anna n. Thiepolo*] iz L46/56/57. Ova je obitelj odgojila tri punoljetna sina: Ivana Nepomuka Jačića [*Joannes Nepomucenus Giacich (Jacich)*] (18.5.1787. –11.9.1842.), koji je ostao živjeti na starini roditelja, Fortunata Jačića [*Fortunatus Giacich (Jacich)*] (13.7.1797.–18.12.1881.), koji se je oženio i odselio na L87/100(101)/100, te Josipa Jačića [*Josephus Giacich (Jacich)*], r. 26.2.1795. godine. On je tridesetih godina XIX. st. odselio iz Lovrana, kao vjerojatno nešto ranije i njihove dvije sestre: Marija Rozalija r. Jačić [*Maria Rosalia n. Giacich (Jacich)*], r. 10.9.1783., i Antonija Marija r. Jačić [*Antonia Maria n. Giacich (Jacich)*], r. 27.5.1789. godine. Za njima u lovranskim stališima duša nije ostalo nikakvih daljnjih zapisa.

Spomenuti Ivan Nepomuk Jačić [*Joannes Nepomucenus Giacich (Jacich)*] oženio je 24.6.1812. u Pazinu plemkinju Mariju Eleonoru de Segher von Wiessenhaus [*Maria Eleonora de Segher von Wiessenhaus*] (9.2.1795.–24.4.1856.)³ te dolaze živjeti u Lovran, tako da su im se sva djeca ovdje rodila. Njihovo najpoznatije dijete bio je najstariji sin Anton Srećko Jačić [*Antonius Felix Giacich*]

¹ Navedeni kućni brojevi odnose se na katastarsku mapu iz 1819. godine: AST, Mappedel Catasto franceschino, *Katastral plan und Bauparzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05). U daljnjem označavanju objekata koristi se oznaka u kojoj se nalazi slovo "L" kao oznaka za užu gradsku jezgru te tri broja odvojena kosim crtama. Prvi se broj odnosi na adresu iz 1904., drugi iz 1879., a treći na adresu iz 1819. godine, tj. na stanje prikazano na katastarskoj mapi prikazanoj na *Slici 1*.

² Ovdje koristimo način zapisivanja osobnih imena i prezimena predstavljen u: Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 3, 2014., str. 235, bilj. 12.

³ HR-DAPA-3018, *Matična knjiga rođenih grada Pazina (1784.–1812.)*. Prema datumu krštenja koji je naveden u lovranskom Stališu duša pronađen je na str. 128 upis krštenja Marije Eleonore de Segher von Wiessenhaus [*Maria Eleonora de Segher von Wiessenhaus*], kćeri pazinskog plemića Antona [*Antonius*] i Suzane [*Sussana*].

Slika 2. Svjetski poznati liječnik
Anton Feliks Jačić

r. 7.10.1822., i Suzana Filipa r. Jačić [*Sussana Philippa n. Giacich (Jacich)*] (22.8.1827.–1.3.1901.). Svi su oni do sredine XIX. st. napustili Lovran i otišli u nepoznatom pravcu, najvjerojatnije u Rijeku, s izuzetkom najmlađe kćeri, koja se je udala na L1/1/1 za Matiju Turčiča [*Mathias Turcich*] (27.1.1827.–11.2.1915.), te kuća do kraja života ostaje njezino vlasništvo.

U kući Jačićević [*Giacich (Jacich)*] nekoliko godina živio je sa svojom obitelji i komesar lovranskog okruga Josip Uršić [*Josephus Urschitch*],⁶ r. 1789. godine. Sa suprugom Margaretom r. Polaj [*Margaretha n. Polaj*], r. 1804., imao je kćer Karolinu [*Carolina*], r. 1822., kao i sina Josipa Uršića [*Josephus Urschitch*], rođena u Lovranu. Oko 1875. godine tu se na godinu dana vode kao podstanari i članovi obitelji Antona Valentina [*Antonius Valentin*], r. 17.12.1844., sina Antona [*Antonius*] i Katarine r. Korić [*Catharina n. Corich*],

(*Jacich*) (23.5.1813.–1898)⁴, koji je imao sljedeću braću: pomorskog kapetana Josipa Jačića [*Josephus Giacich (Jacich)*] (19.10.1818.–9.8.1858.), pomorskog kapetana Rajmonda Julija Ivana [*Raimundus Giulus Joannes*]⁵, r. 28.12.1816., Higina Melkiora [*Hyginus Melchior*], r. 4.1.1821., Ludviga [*Ludvigus*], r. 9.9.1825., Franju Slobodana [*Franciscus Liberatus*], r. 31.7.1829., te Vjekoslava Klementa Jačića [*Aloysius Clemens Giacich (Jacich)*], r. 23.11.1833. U obitelji su bile još dvije sestre: Marija Suzana Rozalija r. Jačić [*Maria Sussana Rosaria n. Giacich (Jacich)*],

⁴ Škrobonja, Ante, „Dr. Antonio Felice Giacich (1813. – 1898.) i njegov doprinos razvoju pomorske medicine“, *Medicus*, Vol. 19, No. 1, 2010., str. 105–108. Autor opisuje životni i profesionalni put jedne od najpoznatijih osoba koje su rođene na području Lovrana, kojeg se zaslužno smatra jednim od utemeljitelja pomorske medicine.

⁵ Austrijski pelig pod zapovjedništvom Rajmonda Jačića [*Raimundus Giacich (Jacich)*] s teretom od 74 drvene bačve, lovorom, četiri obruča od starog željeza i četiri klaftera (15-ak m²) drva po narudžbi odlazi iz Trsta 7.5.1842. (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1842.*, Tipografia Coletti, 1843., str. 154.)

⁶ V. *Schematismo dell'Imperiale Regio Litorale Austriaco-Illirico*, Tipografia Eredi Coletti, Trieste, 1824., str. 29, gdje se spominje Josip Uršić [*Josephus Urschitch*] u svojstvu komesara i okružnog suca sa sjedištem u Lovranu.

pomorca iz Oprića 16, i njegove supruge Vinke r. Mrak [*Vincentia n. Mrach*] (28.3.1848.–14.6.1883.), kćeri Mate [*Matthaeus*] i Marije r. Marušić [*Maria n. Marussich*] iz Oprića 45. Ovaj bračni par, vjenčan 10.5.1874., imao je sina Antona Franju Valentina [*Antonius Franciscus Valentin*], r. 6.10.1881. na adresi rođenja majke, tj. Oprić 45.

Unutrašnjost lovranskog Starog grada pružala je priliku za život i onima koji su bili skromniji i manje uspješni. Na kućnom broju L78/92/92_tako živio je tako bračni par Pagnić [*Pagnich*], Mate [*Matthaeus*] (17.2.1772.–2.11.1860.), sin Tome [*Thomas*] iz Rijeke, i Katarina [*Catharina*] (16.8.1761.–3.2.1838.), rođena u Kastvu. Par je krajem XVIII. st. imao dvoje djece koja su umrla u dječjoj dobi.

Nešto kasniji stanovnici na ovom kućnom broju jesu pomorac Anton Priskić Vodopija zvani Zolle [*Antonius Prischich (Priskich) Vodopia vulgo Zolle*] (17.10.1819.–28.3.1913.), sin Matije [*Mathias*] i Marije r. Letis [*Maria n. Lettis*] iz L 63/74/74, i njegova supruga Marija r. Priskić Ivušćić [*Maria n. Prischich (Priskich) Ivuscich*] (10.4.1826.–1.10.1904.), kći Antona [*Antonius*] i Katarine r. Jedriško [*Catharina n. Jedrisco*] iz Tuliševice 103/Kali 7. Od djece ovaj bračni par, vjenčan 22.4.1850., imao je općinskog slugu, tzv. fanta, Franju Priskića [*Franciscus Prischich (Priskich)*] (20.10.1866.–9.1.1950.) te Katarinu Priskić [*Catharina Prischich (Priskich)*] (23.11.1854.–25.8.1921.). Potonja se je 16.5.1887. udala na Sv. Franju 2 za trgovca Ivana Turkovića [*Joannes Turkovich*] (26.6.1835.–2.10.1917.), sina Jurja [*Georgius*] i Marije r. Mrak Dindić [*Maria n. Mrach Dindich*], od ranije udovca Marije r. Minak [*Maria n. Minach*] (13.7.1839.–17.4.1884.).

Na L78/92/92 još 80-ih godina XIX. st. živi i obitelj pomorca Josipa Palmića Barisa [*Josephus Palmich Baris*] (17.3.1828.–7.3.1880.), sina kovača Gašpara [*Casparus*], r. 5.1.1797., i lovranske primalje Mateje r. Negrić Derdić [*Matheja n. Negrich Derdich*], r. 20.1.1803., ujedno i brat lovranskog *quarnerola* Vinka Palmića zvana Vicko [*Vincentius Palmich vulgo Vicko*] iz L49/107/107. U sedam godina braka sa suprugom Antonijom r. Sepalić [*Antonia n. Sepalich*] (12.5.1842.–25.6.1919.), kćeri Matije [*Mathias*], r. 1.2.1806., i Antonije r. Basan [*Antonia n. Basan*], r. 26.12.1804. iz Oprića 113/104, imao je sina Josipa [*Josephus*] (3.9.1874.–28.2.1940.) te kćer Mariju Ludvigu [*Maria Ludovica*], r. 24.12.1876. godine. Potonja se je 24.11.1900. udala za Mariborčana Alberta Franju Schimanijskog [*Albertus Franciscus Schimanyski*], r. 16.11.1877., od oca Ferdinanda [*Ferdinandus*] i majke Marije r. Mariettini [*Maria n. Marrietini*].

Paron Matija Hamza zvani Ferko [*Mathias Chamsa vulgo Ferco*] (18.1.1771.–23.3.1842.), sin Andrije [*Andreas*] i Jelene r. Franjul [*Helena n. Fragnul*], doselio je na kućni broj L80/93/93 dana 19.11.1794. godine, kada je uzeo Antoniju r. Vitorello [*Antonia n. Vitorello*] (17.1.1774.–17.5.1849.), kćer Jakova [*Jacobus*] i Franke r. Polčić [*Francisca n. Polcich*]. U obitelji je do 1820. godine rođeno šestero djece koja su doživjela punoljetnost: Franjo Hamza [*Franciscus Chamsa*] (29.9.1799.–14.8.1879.), Katarina [*Catharina*], r. 4.11.1807., Matija [*Mathias*], r. 1.10.1809., Anton Karlo [*Antonius Carolus*], r. 3.11.1811., Franka [*Francisca*] (4.5.1815.–24.12.1891.) i Marija r. Hamza [*Maria n. Chamsa*], r. 9.12.1817. godine. Sredinom XIX. st. većina članova obitelji seli u nepoznatom pravcu. Jedino sin Franjo [*Franciscus*] i kći Franka [*Francisca*] umiru u Lovranu krajem stoljeća na drugim adresama.

Budući da su Hamze Frčići [*Chamsa Ferco*] napustili Lovran do sredine XIX. st., novi vlasnik kuće oko 1850. bio je pomorac Ludvig Paulo Priskić [*Ludovicus Paulus Prischich (Priskich)*] (30.6.1815.–10.5.1900.), sin Andrije [*Andreas*] i Marije r. Priskich [*Maria n. Prischich (Priskich)*] iz L2/3/3. Njegova izabranica od 6.3.1848. bila je Marija Terezija r. Peršić [*Maria Theresia n. Persich*] (12.10.1827.–19.6.1898.), kći Josipa Jakova [*Josephus Jacobus*], r. 20.8.1785., i Antonije r. Cupar [*Antonia n. Zupar*], r. 8.10.1792. na L69/81/81. Od njihove dvojice sinova mlađi, Srećko Priskić [*Felix Prischich (Priskich)*] (18.1.1858.–23.6.1938.), osnovao je svoju obitelj u Vasanskoj u Opatiji.⁷ Stariji sin, Gaudencij Andrija Priskich [*Gaudentius Andreas Prischich (Priskich)*], r. 10.3.1853., u kuću je 2.5.1878. doveo Elizabetu Amaliju r. Battestin [*Elisabetha Amalia n. Battestin*] (24.4.1854.–15.1.1888.), jedno od četrnaestero djece Mikule [*Nicolaus*] (11.9.1801.–15.7.1876.) i Marije r. Marušić [*Maria n. Marussich*] (8.12.1807.–15.10.1885.) iz L37/45/44. Iz ovog su braka rođena dva sina, koja su doživjela punoljetnost: Aron Priskić [*Aaron Prischich (Priskich)*], r. 21.5.1879., i Roko Viktor Priskić [*Rochus Victor Prischich (Priskich)*], r. 24.8.1881. godine.

Devetog dana 1886. godine kći Priskićevid [*Prischich (Priskich)*] Antonija Filomena [*Antonia Philomena*], r. 18.1.1865., udala se i dovela u kuću Simonea Tesitoria [*Simonis Tesitori*], r. 7.10.1860, sina Giovannija [*Joannes*], pristigla iz mjesta Moggio Udinese kraj Udina. Njihova su djeca Samuele Matteo [*Samuelis Mathias*], r.

⁷ Više rodoslovnih podataka o navedenim doseljenicima iz lovranske župe, a vezano uz kućni broj Vasanska 130, v. u: Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga II. Vasanska i Veprinac*, Hrvatsko književno društvo, Rijeka, 2011., str. 275.

21.9.1886., i Anna Maria Tesitori [*Anna Maria Tesitori*], r. 17.8.1888. godine.

Podstanari u kući Priskićevid [Prischich (*Priskich*)] na kućnom broju L80/93/93 bili su od sredine XIX. st. članovi obitelji kočijaša Matije Juričića [*Mathias Juricich*], r. 10.9.1810., sina Luke [*Lucas*] i Jelene r. Smajla [*Helena n. Smaila*], podrijetlom iz Lipe. Od 17.4.1850. on je bio u braku s Marijom r. Lazarić Županić [*Maria n. Lazarich Suppanich*] (3.9.1822.–22.2.1910.) iz Tuliševice, Kali 118, kćeri Ivana [*Joannes*] i Antonije r. Vlašić [*Antonia n. Vlasich*]. U njihovoj obitelji rodila su se sljedeća djeca: sinovi Josip [*Josephus*], r. 15.3.1852., Matija [*Mathias*], r. 17.2.1854., i Kuzma [*Cosmas*], r. 6.8.1861., te kći Natalija [*Nathala*], r. 19.12.1855. godine. Ona se 2.5.1885. u Lovranu udala za Augusta Mladenića [*Augustinus Mladenich*] (17.8.1856.–26.7.1922.), sina delničkog kočijaša Matije [*Mathias*] i Lovranke Marije r. Čeh [*Maria n. Zeh (Czeh)*], r. 16.11.1833., iz Oprića 4/58. Četiri godine ranije njezin je stariji brat Matija [*Mathias*] oženio Katarinu r. Negrić [*Catharina n. Negrich*] (24.11.1852.–5.5.1927.) iz L 38(106)/46/45.

Povratak na vanjski dio gradskih zidina nudi na kućnom broju L81/94/94, krajem XVIII. st., obitelj još jednog lovranskog parona, i to Šimuna Franjula Mušića [*Simonis Fragnul Mussich*] (31.10.1771.–12.6.1856.),⁸ sina Antona [*Antonius*] i Jelene r. Bassa [*Helena n. Bassa*], koji je po vjenčanju ovdje pristigao s L36(35)/43(44)/43. On je prijelaz u XIX. st dočekao uz svoju bračnu družicu Franku r. Vitorello [*Francisca n. Vitorello*] (4.4.1763.–24.2.1822.), kćer Jakova [*Jacobus*] i lovranske patricijke Franke r. Polčić [*Francisca n. Polcich*]. Ona ni iz ovog braka, kao ni iz prvog braka s konstruktorom brodova Franjom Štiglicem [*Franciscus Stiglich*] (1.12.1754.–8.4.1786.), sinom Jurja [*Georgius*] i Margarete [*Margaretha*], nije imala djece. Tri mjeseca po njezinoj smrti spomenuti Šimun Franjul Mušić [*Simonis Fragnul Mussich*] stupa u brak s Katarinom Anom r. Cerčić [*Catharina Ana n. Cercich*] (18.6.1801.–14.6.1878.), kćeri

⁸ Dolasci austrijskog peliga pod zapovjedništvom lovranskog kapetana Šimuna Franjula Mušića [*Simonis Fragnul Mussich*] u tršćansku luku spominju se u: *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1836.*, Tipografia Coletti, 1837., str. 318, 356, 401. U prvom dolasku, 17.8.1836., putovao je dvanaest dana iz Barija, vozeći pšenicu, senf, bademe te slanutak za M. Dianu od Vita [*M. Diana di Vito*] i F. Oblasseru [*F. Oblasser*]. U drugom dolasku, 15.9.1836., prevezao je iz Rijeke i Lovrana voštane svijeće za C. M. Camusa [*C. M. Camus*] te vino, tekstil (upotrijebljene krpe) i grede po narudžbi. Zadnji je dolazak te godine zabilježen 24.10.1836., kada su iz Rijeke prevezene 164 bale tekstila (upotrijebljenih krpa).

Franje Ivana [*Franciscus Joannes*] i Marije r. Orbanić [*Maria n. Orbanich*] iz L/11/14.

Franjul Mušičevi [*Fragnul Mussich*] imali su tri kćeri i tri sina. Sve su njihove kćeri otišle od kuće. Najstarija Marija Josipa [*Maria Josepha*] (29.8.1824.–6.7.1868.) udala se u patricijsku obitelj Polčićevih [*Polcich*] na L84/97/97, dok se Josipa [*Josepha*], r. 16.2.1826., udala 24.5.1851. u Mošćenice za udovca Antona Negovetića [*Antonius Negovetich*], r. 31.1.1806., sina Paškvala Svetka Negovetića Battiale [*Pasqualus Sanctus Negovetich Battiala*] i Marije r. Negovetić [*Maria n. Negovetich*] iz Mošćenica 103 i 321(371). Najmlađa kći Franka Anunciata [*Francisca Annunziata*] (24.3.1828.–20.7.1876.) odselila je 16.9.1852. na L24/28/29, nakon što se udala za pomorca Ludviga Srečka Rosovića [*Ludovicus Felix Rossovich*] (19.8.1813.–6.3.1903.), sina Gašpara Antona [*Casparus Antonius*] i Kristine r. Peršić [*Christina n. Persich*].

S druge strane dvojica sinova s ovog kućnog broja, Ivan [*Joannes*] (7.6.1837.–8.4.1875.) i Ferdinand [*Ferdinandus*] (14.8.1840.–13.12.1866.), napustila su ovaj svijet neoženjena. Obojica su umrla izvan lovranskog područja, jedan od njih vjerojatno u brazilskom Pernambucu. Njihov brat, pomorski kapetan Anton Josip Franjul Mušić [*Antonius Josephus Fragnul Mussich*], r. 26.2.1823., oženio je 16.4.1856. Poljanku Tereziju Korić [*Theresia Korich*]⁹ (1.2.1832.–11.3.1888.), kćer Josipa Korića Baričevca [*Josephus Korich Barichievaz*] i Marije r. Bernečić [*Maria n. Bernecich*]. Ovaj je bračni par imao pak troje djece, sina Antona Šimuna [*Antonius Simonis*], r. 18.1.1862., te dvije kćeri. Starija, Eleonora Antonija [*Eleonora Antonia*], r. 9.2.1857., odselila je po vjenčanju 17.3.1879. sa svojim suprugom, Franjom Basanom (6.2.1848.–29.11.1923.), sinom Matije [*Mathias*] i Antonije r. Trdić Rampanjić [*Antonia n. Trdich Rampagnich*] iz Tuliševice 31, u Rijeku. Mlađa sestra, Dorothea Paula [*Dorothea Paola*] (26.6.1866.–19.1.1947.), udala se 16.2.1890. za brodovlasnika Kuzmu Vjenceslava Pezelja [*Cosmas*

⁹ Njezin je brat poznati pomorski kapetan Anton Korić [*Antonius Korich*] iz Poljana 7, Ika i Veprinca 31, Ičići, koji je bio svjetao primjer mogućnosti uspješna suprotstavljanja lokalnog stanovništva nadolazećem bečkom kapitalu angažiranu u brzi razvoj turističke Opatije (Žigulić, Roberto, *Povijest Vasanske*, Grad Opatija – Mjesni odbor Vasanska, Opatija, 2015., str. 19). On je uspio iskoristiti postojeći Zakon o vodama iz 1870. te od koncesionara prvog opatijskog vodovoda naplatiti 1040 forinti. Naime Korić [*Korich*] koristio je izvor vode Klarino kod Ičića za napajanje svoje stoke i ranije, tj. prije dolaska koncesionara, koji je u početnoj fazi trebao opskrbljivati vodom cijelu Opatiju. Ne želeći riskirati zarazu i moguće druge neugodnosti, koncesionar je na kraju predložio sklapanje nagodbe, što je kapetan Korić [*Korich*] i prihvatio.

Venceslaus Pezelj], r. 1851. god., sina Ivana [*Joannes*] i Franke r. Tijan [*Francisca n. Thian*], brodovlasnika iz Sv. Barbare 85.

Na prijelazu iz XIX. u XX. st. na starini Franjul Mušičevih [*Fragnul Mussich*] živjela je i obitelj Kastelićevih [*Kastelich*], pristigla iz Rijeke. Osim glave obitelji Pia [*Pius*] (11.5.1847.–31.1.1927.) i njegove supruge, Brsećanke Ivane r. Farožić [*Joanna n. Farozič*], r. 20.12.1857., tu su još u Zagrebu rođen sin Anton [*Antonius*] (20.4.1878.–28.11.1918.) te kći Karolina Terezija Kastelić [*Carolina Theresia Kastelich*], r. 15.10.1880. godine.

Objekt koji je u sklopu sjevernih lovranskih gradskih zidina bio najbliži lovranskoj kuli nosio je tijekom XIX. st. kućni broj L82(121)/95/95 te je tijekom toga i krajem prethodnog stoljeća pripadao obitelji Čeh Kontić [*Zeh (Czeh) Contich*]. Stari je paron Andrija Čeh Kontić [*Andreas Zeh (Czeh) Contich*] (1711.–11.4.1785.)¹⁰ po smrti na ovome svijetu ostavio mnogo mlađu drugu suprugu Franku r. Blažinić [*Francisca n. Blazinich*] (23.8.1745.–14.12.1822.), u Livornu pokojnog sina Antona [*Antonius*] iz prvog braka, dvije kćeri udane u Lovranu te na starini sina Josipa Čeh Kontića [*Josephus Zeh (Czeh) Contich*], r. 9.2.1777. godine. On je iz braka s Marijom r. Adrario [*Maria n. Adrario*] (1780.–19.1.1854.) imao dvije kćeri: mlađa, Antonija [*Antonia*] (8.1.1807.–14.1.1868.), udala se 18.9.1826. god. na L69/81/81 za Blaža Matiju Peršića [*Blasius Mathias Persich*], r. 2.2.1794., sina Matije [*Mathias*] i Barbare Marije r. Pipić [*Barbara Maria n. Pipich*], dok je starija kći, Marija Čeh Kontić [*Maria Zeh (Czeh) Contich*] (25.2.1803.–3.3.1860.), u kuću za zeta 4.5.1825. dovela pomorca Jakova Kolmanića [*Jacobus Colmanich*] (7.7.1797.–6.4.1864.), sina Matije [*Mathias*] i Ane r. Randić [*Anna n. Randich*] iz Oprića 41.

Kolmanići [*Colmanich*] imali su šestero djece, simetrično raspoređena tri sina i tri kćeri. Najstariji sin Josip Kolmanić [*Josephus Colmanich*], r. 14.2.1826., oženio je 23.7.1857. Mariju r. Cupar [*Maria n. Zupar*], r. 20.2.1831., kćer Martina [*Martinus*] i Katarine r. Papić [*Catharina n. Papich*] iz L53(128)/64/65, koja se je po njegovu nestanku ponovo udala u Puli 1868., kamo je i preselila.

¹⁰ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00068. U skromnoj oporuci datiranoj s 9.4.1785., svega dva dana prije smrti, oporučitelj, paron Andrija Čeh Kontić [*Andreas Zeh (Czeh) Contich*], poimenično navodi članove svoje obitelji, pri čemu se njegova ostavština, osim kuće, većinom sastoji iz stabala hrastova, maruna, maslina te oskoruša. Ono što je u ovoj oporuci interesantno jest da oporučitelj ostavlja neimenovanim unuku iz Livorna, nasljedniku njegova pokojnog sina Antona [*Antonius*], maslinike kraj Bosotinića [*Bosotinich*] te zlatni prsten zvani vera [*Anello d' Oro detto Vera*].

Drugo dijete po starosti, kći Marija Kolmanić [*Maria Colmanich*], r. 15.5.1828., udala se 24.4.1856. za Andriju Priskića Vodopiju [*Andreas Prischich (Priskich) Vodopia*], r. 19.4.1822., sina Matije [*Mathias*] i Marije r. Letis [*Maria n. Letis*] iz L63/74/74 te nadalje žive na nepoznatoj adresi.¹¹ Od kuće su narednih godina otišle i njezine sestre Rozalija [*Rosalia*], r. 9.9.1836., po udaji 10.1.1867. za pomorca Matiju Petričića [*Mathias Petricich*] (16.4.1834.–28.7.1893.),

Slika 3. Ulaz u lovransku kalu s Polčićevom kućom, ranije na adresi L84/97/97, lijevo, te gradskom kulom na adresi L-/-/118 i iza nje Kolmanićevom kućom na adresi L82(121)/95/95, desno

sina Ivana [*Joannes*] i Mateje r. Dobrec Škvarić [*Matthea n. Dobrez Squarich*] iz Sv. Franje 38, s kojim živi na L61/71/71, te Paulina [*Paulina*], r. 11.12.1839., koja se u Rijeci udala za nepoznatu osobu. Iste godine kada se je udala sestra Rozalija [*Rosalia*] u obitelj Kolmanić [*Colmanich*] za nevjestu je s L94/111(112)/111 stigla Karolina r. Harapić [*Carolina n. Harapich*] (2.3.1840.–6.4.1887.), koja sa suprugom Antonom Kolmanićem [*Antonius Colmanich*], r. 13.9.1833., do njegova nestanka nije imala djece. Kao i njegov stariji brat, spomenuti Anton [*Antonius*], i najmlađi je sin Kolmanićevih [*Colmanich*], Jakov [*Jacobus*]

¹¹ Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo zapadnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 4, 2016., str. 73–129. Za razliku od informacija objavljenih na str. 96., u međuvremenu je utvrđeno činjenično stanje i korigirana informacija o sudbini Andrije Priskića Vodopije [*Andreas Prischich (Priskich) Vodopia*]. To se odnosi i na njegova starijeg brata Antona [*Antonius*] (17.10.1819.–28.3.1913.) zvana Zole [*Zolle*], koji je 22.4.1850. oženio Mariju r. Priskiće [*Maria n. Prischich (Priskich)*] (10.4.1826.–1.10.1901.), kćer Antona Priskića Ivušića [*Antonius Prischich (Priskich) Ivuscich*] i Katarine r. Jedriško (Priskiće) [*Catharina n. Jedrisco (Prischich (Priskich))*]. Oni također žive u Lovranu na nepoznatoj adresi, a njihova su djeca općinski sluga (fant) Franjo Priskiće [*Franciscus Prischich (Priskich)*] (20.10.1866.–9.1.1950.) te kći Katarina [*Catharina*] (23.11.1854.–25.8.1921.). Ona se 16.5.1887. udala za Ivana Turkovića [*Joannes Turcovich*] (26.6.1835.–2.10.1917.), sina Jurja [*Georgius*] i Marije r. Mrak Dindić [*Maria n. Mrach Dindich*] iz Sv. Franje 71/33.

(25.1.1843.–27.7.1897.), ostao do kraja života živjeti na starini svojih roditelja, dovveši tu 27.11.1873. suprugu Feliciju r. Blečić [*Felicia n. Blecich*] (17.7.1842.–26.1.1917.) iz L72/84/84, kćer Gašpara [*Casparus*] i Franke r. Blažić Barinove [*Francisca n. Blazich Barinova*], te imavši za života samo kćer jedinicu Petrinu Maksimilijanu Kolmanić [*Petrina Maximiliana Colmanich*], r. 30.6.1886. godine.

Iako to nije bio baš čest slučaj, baštinici su se nekih Lovranaca vraćali živjeti u kuće u kojima su nekada živjeli njihovi preci. Tada bi se kuća dijelila na dva dijela, dobivši novi ulaz te novi kućni broj. Tako krajem XIX. st. na ovoj adresi nastaje novi kućni broj na koji dolazi živjeti Ivan Priskiće [*Joannes Prischich (Priskich)*] (15.12.1841.–30.7.1889.), sin spomenute mlade sestre Antonije r. Čeh Kontić [*Antonia n. Zeh (Czeh) Contich*]. Kao i njegova majka, koja se spominje kao nevjesta na adresama L 69/81/81 i L2/3/3, i Ivan Priskiće [*Joannes Prischich (Priskich)*] ženio se je dva puta. Iz prvog braka, sklopljena 5.3.1877. s Ivanom Herminijom r. Lovretić [*Joanna Herminia n. Lovretich*] (9.6.1847.–23.7.1887.), kćeri Josipa [*Josephus*] i Marije Natalije r. Priskiće [*Maria Nathalia n. Prischich (Priskich)*] iz L2/3/3, inače rođakinjom u prvom koljenu, rodio se je sin Anton Benjamin Priskiće [*Antonius Beniaminus Prischich (Priskich)*] (31.8.1885.–17.12.1913.). Kako su i majka i otac umrli do djetetove četvrte godine starosti, o sinu se je nadalje brinula maćeha Terezija Marija r. Letis [*Theresia Maria n. Lettis*], r. 2.3.1851., kći Antona [*Antonius*] i Franke r. Cupar [*Francisca n. Zupar*] iz L123(103)/38/38 te ujedno udovica krojača Giuseppea Vendruscola [*Giuseppe Vendruscolo*] (26.4.1844.–20.7.1884.) iz L53(128)/64/65.

U prvoj uskoj kali iza sjevernog obrambenog zida, nasuprot kućnog broja L81/94/94, gdje mu s obitelji obitava brat, ranije spominjani paron Šimun Franjul Mušić [*Simonis Fragnul Mussich*], našao je na kućnom broju L83/96/96 svoj dom i Franjo Franjul Mušić [*Franciscus Fragnul Mussich*], r. 14.11.1773. godine. Njegova je supruga od 8.2.1798. bila Marija r. Hamza Frčić [*Maria n. Chamsa Ferco*], r. 23.1.1773., kći ribara Andrije [*Andreas*] i Jelene r. Franjul [*Helena n. Franul*]. U njihovoj su se obitelji rodile same kćeri, od kojih su od kuće zarana otišle Eufemija Franjul [*Euphemia Franul*], nakon što je 28.12.1820. zaključila brak s Antonom Priskićem [*Antonius Prischich (Priskich)*], r. 14.6.1796., iz L-/-/7, sinom Mihovila [*Michaelis*] i Ursule r. Blažinić [*Ursula n. Blazinich*], kao i njezina sestra Ana [*Anna*], r. 18.7.1809. godine. Ona je krenula put Oprića 34/29 udajom za pomorca Josipa Štiglića [*Josephus Stiglich*], r.

2.2.1804., sinom Jurja [*Georgius*] i Antonije r. Marušić [*Antonia n. Marusich*].

Preostale dvije kćeri, Franka [*Francisca*] (31.5.1812.–4.5.1880.) i Marija [*Maria*] (22.10.1816.–20.8.1851.), živjele su svaka na svomjenu katu kuće Franjul Mušičevih [*Fragnul Mussich*] sa svojim supruzima. Starija, Franka [*Francisca*] u kuću je dovela pomorca Anđela Blečića Frlana [*Angelus Blecich Ferlan*], r. 7.9.1817., sina Andrije [*Andreas*], pristigla u Lovran iz Kastva, i Ane r. Rošić [*Anna n. Rossich*] iz L89/103/102. Ovaj brak, sklopljen 22.1.1849. nije rezultirao potomcima. Malo potomaka bilo je i iz braka njezine mlađe sestre Marije [*Maria*], čiji je izabranik bio također pomorac Josip Priskiće [*Josephus Prischich (Priskich)*] (10.3.1813.–17.6.1873.), sin Andrije [*Andreas*] i Marije r. Priskiće [*Maria n. Prischich (Priskich)*] iz L2/3/3. Sin jedinac Josip Priskiće [*Josephus Prischich (Priskich)*], r. 4.7.1847., okončao je svoj mladi pomorački život negdje po moru, zaključno s datumom 1.5.1870. godine.

Godinu i pol nakon smrti supruge, zet Franjul Mušičevih [*Fragnul Mussich*], spomenuti Josip Priskiće [*Josephus Prischich (Priskich)*], oženio je Mariju r. Letis [*Maria n. Lettis*] (19.1.1824.–3.7.1890.) iz L91/106/106, kćer Bože Ivana [*Nathalis Joannes*] i Jelene r. Battestin [*Helena n. Battestin*], i otada je na ovom kućnom broju moguće zamijetiti popriličnu živost. Sve se je troje njihove djece, kćeri Marija Oliva [*Maria Olivia*], r. 15.4.1859., i Antonija Petra [*Antonia Petrina*], r. 2.3.1863., te sin Anton Benedikt Priskiće [*Antonius Benedictus Prischich (Priskich)*], r. 7.10.1866., oženilo do kraja XIX. st. Sin Anton Benedikt [*Antonius Benedictus*] u kuću je 7.2.1898. doveo Antoniju Franku r. Letis [*Antonia Francisca n. Lettis*] iz L124/104 i L91/106/106, kćer Franje Mojzesa [*Franciscus Moises*], podrijetlom iz L91/106/106, i Anđeline r. Vidošić [*Angelina n. Vidossich*]. Mlađa kći Antonija Petra [*Antonia Petrina*] u kuću je pak dovela krojača Franju Negrića [*Franciscus Negrich*], r. 3.3.1855., sina Antona [*Antonius*] i Katarine r. Mihalić [*Catharina n. Mihalich*] iz L38/46/45, te je iz ovog braka, sklopljena 8.11.1885., rođen sin Ernest Franjo Negrić [*Ernestus Franciscus Negrich*], r. 8.10.1888. godine.

Ipak, najveću je živost u spomenutu kuću donio brak najstarije kćeri Franjul Mušičevih [*Fragnul Mussich*], Marije Olivije [*Maria Olivia*]. Nakon što je u Lovran 22.2.1879., temeljem bračnog zavjeta, iz San Vita al Tagliamenta kod Pordenonea pristigao stolar Giacomo Luigi De Nardo [*Jacobus Aloysius De Nardo*], r. 1856., sin Giuseppea [*Josephus*] i Elene r. Piccoli [*Ellena n. Picoli*], u sljedećim

godinama počeli su pristizati na svijet i potomci: Giorgio [*Georgius*] (31.3.1881.–14.10.1916.), Annamaria [*Anna Maria*], r. 2.12.1882., Mario Luigi [*Marius Aloysius*], r. 2.11.1884., Antonio Giorgio [*Antonius Georgius*], r. 24.4.1889., Giuseppe [*Josephus*], r. 20.3.1892. te Umberto De Nardo [*Humbertus De Nardo*], r. 4.12.1894. godine. Od spomenute djece De Nardovih [*De Nardo*] do kraja XIX. st. jedino se je udala kći Annamaria [*Anna Maria*], dovевši u kuću 1.5.1899. zidara Francesca Giuseppea Lindu [*Franciscus Josephus Linda*], r. 3.10.1874. u Enemonzi kraj Ampezza, provincija Udine, sina Antonia [*Antonius*] i Giuditte r. Menegon [*Giuditta n. Menegon*].

Približavajući se crkvi Sv. Jurja i pritom izlazeći na glavni gradski trg, dolazi se do kuća najbogatijih i tijekom povijesti najmoćnijih Lovranaca. Od početka XVIII. st. na kućnom broju L84/97/97 živi poznata lovranska patricijska obitelj Polčićevih [*Polcich*]. To bi vrijeme nekako moglo biti povezano i s odlaskom posljednjih plemića de Tercijevih [*de Terzy*] iz Lovrana. Naime najstariji Polčić [*Polcich*] do kojega se je istraživanjem moglo doći bio je Anton Polčić [*Antonius Polcich*], koji je bio oženjen Katarinom r. de Terci [*Catharina n. de Terzy*] (1705.–24.9.1784.)¹² te je zarana umro 1737. godine. Ovaj je bračni par, ako se izuzme Kristinu r. Polčić [*Christina n. Polcich*], koja je odselila iz Lovrana udavši se za trgovca Franju Sufića [*Franciscus Suffich*], imao od djece još sina Ivana Krstitelja [*Joannes baptista*] (9.12.1735.–17.1.1774.) i poslije njegove smrti rođenu kćer Franku r. Polčić [*Francisca n. Polcich*] (18.12.1737.–15.2.1791.). Ona je u kuću oko 1760. godine dovela zeta Jakova Vitorella [*Jacobus Vitorello*].

Prezime Vitorello [*Vitorello*] povezano s Polčićima [*Polcich*] nestalo je iz Lovrana do 30-ih godina XIX. st. Naime u kući Polčićevih [*Polcich*] ostao je živjeti samo neoženjeni sin Franjo Ksaver Vitorello [*Franciscus Xaverius Vitorello*], r. 3.12.1761., dok su se njegove preostale sestre poudavale po Lovranu još krajem XIX. st., i to sljedećim redom: najstarija Franka r. Vitorello [*Francisca n. Vitorello*] (4.4.1763.–24.2.1822.) prvo 1778. za Franju Tomu Štiglića [*Franciscus Thomas Stiglich*] (1.12.1754.–8.4.1786.), sina Jurja [*Georgius*] i Margarete r. Hamza Frčić [*Margaritha n. Chamsa Ferco*], te 1794. za spominjanog Šimuna Antona Franjula [*Simonis Antonius Fragnul*] (31.10.1771.–12.6.1856) iz L81/94/94, a srednja

¹² HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00040. Predmetna oporuka Katarine rođene de Terci [*Catharina nata de Terzy*] iz ožujka 1781., sastavljena u Rijeci, umnogome je pomogla u rasvjetljavanju porodičnih veza lovranskih patricija de Tercija [*de Terzy*] i Polčića [*Polcich*].

sestra Juliana Antonija r. Vitorello [*Juliana Antonia n. Vitorello*] (1.1.1772.–20.4.1828.) za pomorca Mikulu Franju Trdića Rampagnjića [*Nicolaus Franciscus Terdich Rampagnich*], r. 3.12.1760., sina Mihovila [*Michaelis*] i Margarete r. Snašić Jagnje [*Margaretha n. Snasich Giagne*] iz L17/22/22. Najmlađa sestra Vitorello [*Vitorello*], Antonija [*Antonia*] (17.1.1774.–17.5.1849.), otišla je 1794. za nevjestu Hamza Frčićevima [*Chamsa Ferco*] na adresu L80/93/93, udavši se za spomenutog Matiju [*Mathias*] (18.1.1771.–23.3.1842.).

S druge strane Polčići su se tu još zadržali preko 100 godina. Spomenuti Ivan Krstitelj Polčić [*Joannes baptista Polcich*], lovranski pisar, oženio je riječku patricijku Anu Mariju r. Miller [*Anna Maria n. Miller*] (6.8.1743.–23.7.1793.), kćer Martijusa Leopolda [*Martijus Leopoldus*] i Katarine r. Maltanze [*Catharina n. Maltanze*]. Iz ove generacije Polčića [*Polcich*], koja se je također skrasila u staroj vili de Tercijevih [*de Terzy*], bilo je petero djece koja su doživjela punoljetnost. Od njih su sin Josip Grgur [*Josephus Gregorius*], r. 13.3.1772., i kći Marija Juliana [*Maria Juliana*] (30.1.1768.–16.1.1808.) bili neoženjeni te živjeli na ovom kućnom broju do svoje smrti. Od kuće je u pravcu Rijeke 25.2.1792. otišao njihov brat Franjo Ksaver Polčić [*Franciscus Xavier Polcich*],¹³ kada je oženio Riječanku Mariju r. Sicherle [*Maria n. Sicherle*], kćer trgovca duhanom i žitom Grgura [*Gregorius*]. Iz kuće Polčićevih [*Polcich*] bila je i njihova sestra Katarina r. Polčić [*Catharina n. Polcich*] (21.12.1769.–6.1.1853.), koja je 20.5.1792. u Lovranu za svog životnog suputnika odabrala Jakova Vervegu [*Jacobus Verbega (Verwega)*], carinika na dužnosti u Opicini, r. 1756., vjerojatno u Bazovici. Vervege su odgojili veći broj djece, a od kćeri Elizabetu Mariju [*Elisabetha Maria*], r. 22.1.1790., udanu za izvjesnog Andriju Knigalda [*Andreas Kniegald*], Katarinu Mariju [*Catharina Maria*], r. 9.11.1800., i Franku Jelenu [*Francisca Helena*], r. 16.5.1814., čija je daljnja sudbina nepoznata, Mariju Amaliju Jelenu [*Maria Amalia*]

¹³ V. Labus, Nenad, „Trgovci i vlasnici manufaktura u Rijeci“, 2016., https://www.academia.edu/32044660/Labus_trgovci_rijeka3, preuzeto 15. siječnja 2018. Na navedenoj je stranici riječki konzervator Nenad Labus postavio dokument u kojemu, bez navođenja povijesnog vrela, prenosi tzv. Popis trgovaca i vlasnika manufaktura u Rijeci. Prema tome je popisu trgovac Franjo Ksaver Polčić [*Franciscus Xavierus Polcich*] 1795. suvlasnik tvrtke „Pisanello, Polcich e compagno“ te inspektor u luci za duhan. Popis bi manjim dijelom mogao imati ishodište u izdanju *Beshreibung der Handlung und des Industriesleisses der R.R. Seestaedte und Freihafen – Triest und Fiume*, tiskanu 1804. u tiskari Petera Orlandinija u Trstu, no svakako je kompleksniji po pitanju objavljenih informacija te je vjerojatno nastao sintezom informacija iz više relevantnih povijesnih vrela.

Helena] (18.8.1804.–23.2.1884.), koja je do smrti živjela u Lovranu, Karolinu [*Carolina*] (2.2.1792.–14.10.1848.), koja sa suprugom carinskim poreznikom Vjekoslavom Tallnitzerom (Jalniczer, Dollnitzer) [*Tallnitzer (Jalniczer, Dollnitzer)*] (2.2.1780.–1.3.1845.), sinom Sebastijana [*Sebastianus*], i djecom od 7.1.1816. živi na adresi L 77/90/90, te Klementinu Mariju r. Vervega [*Clementina Maria n. Vervega (Verwega)*] (5.7.1793.–27.6.1874.), koja je otišla za nevjestu u obitelj Letis [*Letis*] na L27/33(34)/34, udavši se za pomorskog kapetana Antona Matiju Letisa [*Antonius Mathias Letis*] (7.5.1783.–4.1.1868.), sina Matije [*Mathias*] i Antonije Marije Ane r. Ruščić [*Antonia Maria Anna n. Ruscich*]. Od muških nasljednika rođenih u obitelji Vervega [*Verbega (Verwega)*] valja izdvojiti sinove Henrika Guljelma [*Henricus Guglielmus*], r. 24.6.1797., i Josipa Antona [*Josephus Antonius*], r. 18.1.1799., čija je daljnja sudbina nepoznata, te Stanislava Vervegu [*Stanislaus Verbega (Verwega)*] (9.5.1802.–26.12.1893.), svekra poznatog slikara Valentina Lukasa [*Valentinus Lucas*], koji je u mladosti odselio od kuće u Kraj.

Centralna ličnost ove generacije Polčića [*Polcich*] bio je pisar i sanitarni izaslanik Anton Polčić [*Antonius Polcich*] (6.5.1764.–16.11.1837.).¹⁴ On je 16.2.1806. u Lovranu oženio Katarinu r. Cigančić [*Catharina n. Cigancich*], r. 4.11.1783., kćer Gašpara [*Casparus*] i Katarine r. Pipić [*Catharina n. Pipich*] iz L45/54/54. Ovaj je bračni par odgojio petero odrasle djece, četiri sina i jednu kćer, Nevenku Štefaniju Ivanu Polčić [*Innocentia Stephania Joanna Polcich*] (26.12.1806.–13.9.1849.), koja se je u dobi od četrdeset godina udala na L68/80/80 za Guljelma Pia Izidora Cupra [*Guglielmus Pius Isidorus Zupar*] (4.4.1808.–7.9.1876.) te nadalje žive na L98/116/116. Svi sinovi živjeli su s obiteljima u kući Polčićevih [*Polcich*] zajedno s bratom Antonom Polčićem [*Antonius Polcich*] (7.9.1816.–25.1.1881.), koji je bio invalid i nikada se nije ženio. On je bio brat bliznac Josipa Polčića [*Josephus Polcich*], koji je 10.2.1851. u kuću doveo nevjestu Ivanu r. Mrak [*Joanna n. Mrach*] (2.6.1827.–16.9.1917.) iz Sv. Franje 5, kćer Antona [*Antonius*]

¹⁴ *Der Wanderer*, br. 45, 14. 2. 1835. U navedenome broju izašla je informacija iz mađarskog priobalja (*Hungarische Kuestenland*) u vezi s havarijom broda Stjepana Fiamenga [*Stephanus Fiamengo*] koja se dogodila 13.11.1834. ispred Rijeke. Brodu u nevolji pritekao je u pomoć kapetan Ivan Peršić [*Joannes Persich*] te ga je oteglio u pravcu Lovrana. U luci Ika u akciju spašavanja uključilo se je mjesno stanovništvo, od kojeg autor članka ističe lovranskog sanitarnog izaslanika Antona Polčića [*Antonius Polcich*] kao i lokalnog župnika Franju Cerčića [*Franciscus Cercich*]. U tekstu je posebno istaknuto spašavanje od utapanja dviju žena koje su ostale zatočene u unutrašnjosti broda već djelomično ispunjena vodom.

i Franke r. Hupić [*Francisca n. Hupich*]. Kako je u travnju 1857. njezin suprug umro negdje izvan granica lovranske župe, ona se je 9.2.1861. ponovo udala za Antona de Persicha von Koestenheima [*Antonius de Persich von Koestenheim*] (13.6.1814.–13.9.1889.) iz Oprića 1, sina Pia [*Pius*] i Ane r. Muschler [*Anna n. Muschler*]. Prvi je brak rezultirao s dvoje djece: kćeri Josipom Marijom Polčić [*Josephina Maria Polcich*], r. 18.5.1853., i sinom pomorcem Josipom Ivanom Krstiteljem [*Josephus Joannes bapta*] (19.4.1857.–29.6.1930.), koji je 23.5.1881. otišao za zeta Vidošićima [*Vidossich*] na adresu L50/60/61, uzevši Celestinu [*Coelestina*], r. 22.8.1857., kćer Ivana [*Joannes*] i Marije r. Dešković [*Maria n. Descovich*]. Iz drugog braka Ivane r. Mrak [*Joanna n. Mrach*] udane de Persich von Koestenheim [*de Persich von Koestenheim*] nije bilo potomaka.

Slična situacija s dva braka dogodila se je i u slučaju Josipova [*Josephus*] brata pomorskog kapetana Franje Vjekoslava Polčića [*Franciscus Aloysius Polcich*] (9.9.1818.–4.6.1886.), koji iz

Slika 4. Porodični grb Polčićevih, koji su u svojoj kući u Brajdicama na staroj adresi L107/127, kao dio porodične ostavštine, pronašli članovi obitelji Iskra. Uz grb je u Milanu ishodovana i potvrda da se nalazi u III. tomu poznate heraldičke knjige Antonia Bonacine.¹⁵

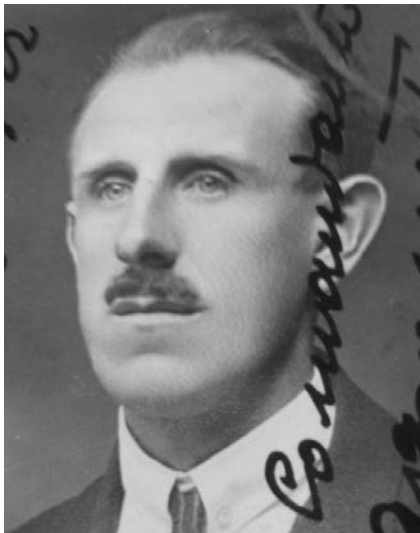
prvog braka, s Klementinom Katarinom r. Letis [*Clementina Catharina n. Lettis*] (16.11.1821.–1.11.1853.), kćeri ranije spomenutog pomorca Antona [*Antonius*] i Klementine Marije r. Vervega [*Clementina Maria n. Vervega (Verwega)*], nije imao potomaka.

Iz drugog braka s Marijom r. Franjul [*Maria n. Fragnul*] (31.8.1831.–16.4.1900.) iz L10/13/13, od Bože [*Nathalis*] i Natalije r. Lukežić [*Nathala n. Lukezich*], rodile su se dvije kćeri, od kojih je starija, Marija Katarina Polčić [*Maria Catharina Polcich*] (11.2.1860.–28.5.1916.), otišla 20.4.1882.

¹⁵ V. *Sul tutto: Periodica della Società Italiana di Studi Araldici*, god. XV, br. 18, lipanj 2009., gdje autor Maurizio Bettoia u tekstovima pod nazivima “Un Capriccio Araldico: L’Araldista” i “Lo stemma Tensi” prikazuje proces ishodovanja plemićkih grbova kod majstora Antonija Bonacine, u Milanu na adresi Strada Margherita.

za nevjestu na Sv. Franjo 10, udavši se za Franju Adraria [*Franciscus Adrario*], r. 1.1.1859., sina jedinca Franje [*Franciscus*] i Marije r. Tominić [*Maria n. Tominich*]. Njezina mlađa sestra Sofija Nevenka Polčić [*Sophia Innocentia Polcich*] (25.8.1862.–9.10.1916.) dovela je pak u kuću zeta Svetka Mikulu Petričića [*Sanctus Nicolaus Petrich*] (31.10.1864.–12.6.1895.). Kada je iz Jacksona, Amador u Kaliforniji, stigla obavijest da je njezin suprug izgubio život, njihov sin Franjo Juraj Petričić [*Franciscus Georgius Petrich*] (16.4.1893.–22.7.1907.) imao je tek dvije godine.

Konačno, dva braka konzumiralo je i najpoznatije dijete iz navedene generacije Polčićevih [*Polcich*], one koja je na svijet pristigla u prvih dvadesetak godina XIX. st. To je bio izaslanik komunalne službe i kasniji lovranski općinski načelnik (poteštati) Ivan Krstitelj Polčić [*Joannes bapta Polcich*] (4.6.1809.–29.3.1869.).¹⁶ Iz braka sklopljena 24.7.1843. s prvo suprugom Marijom Josipom r. Franjul Mušić [*Maria Josepha n. Franjul Mussich*] (29.8.1824.–6.7.1868.) iz L81/94/94 u Trstu se je rodio sin Ernest Polčić [*Ernestus Polcich*] (28.1.1858.–21.1.1908.). On je 22.1.1887. u Lovranu oženio Petrinu r. Negrić [*Petrina n. Negrich*], r. 20.6.1863., iz L38(106)/46/45, kćer Antona [*Antonius*] i Katarine r. Mihalić [*Catharina n. Mihalich*].

Slika 5. Dva zadnja muška potomka lovranskih Polčića, Erminio Juraj, r. 1888. (lijevo), i Albino, r. 1891. (desno)

¹⁶ Rojnić, Matko, „Nacionalno pitanje u Istri 1848-9“, *Historijski zbornik*, br. 1–4, 1949., str. 80–114. U bilješci na str. 106 autor navodi potpisnike znamenitog Lovranskog odgovora. To su, uz ovdje spomenutog općinskog glavarara Ivana Krstitelja Polčića [*Joannes bapta Polcich*], još bili župnik i kanonik Franjo Cercich [*Franciscus Cercich*] te Virgil de Persich [*Vigilius de Persich*].

Slika 6. Zgrada lovranske pošte na prijelazu iz XIX. u XX. st. sa starim (85) i još novijim kućnim brojem (102)

likom Sv. Jurja koji probada zmaja. Osoba koja povezuje objekt s navedenim plemenitašima svakako je Jelena r. Mladenić [*Helena n. Mladenich*], r. 1.3.1756., kći Jurja [*Georgius*] i Margarete [*Margaretha*]. Ova kći kastavskih kolonusa na imanjima de Tercijevih [*de Terzy*] u kuću je 2.9.1777. dovela Ivana Sorića [*Joannes Sorich*] (28.6.1753.–16.4.1829.), sina Ivana [*Joannes*] i Jelene r. Trdić [*Helena n. Trdich*] iz Tuliševice 3. Od kuće su se u prvih dvadesetak godina XIX. st. odselile tri kćeri Sorićevih [*Sorich*]. Najstarija Jelena [*Helena*] (9.4.1780.–1.9.1816.) otišla je 30.1.1804. za nevjestu kod obitelji Roketić [*Rochetich*] na Sv. Franjo 69/15, udavši se za Antona Roketića [*Antonius Rochetich*], r. 6.5.1778., sina istoimenog oca i Marije r. Mušić Sekaturić [*Maria n. Mussich Sekaturich*], dok su se sestre Katarina Sorić [*Catharina Sorich*], r. 13.11.1790., i Francka Sorić [*Francisca Sorich*], r. 20.4.1796., zaputile u pravcu Trsta. Starija sestra tamo je našla supruga Giuseppea Pellegrinija [*Josephus Pellegrini*], r. 1793., sina Giovannija [*Joannes*] i Marije [*Maria*], s kojim ima kćer Mariju Ivanu Vjekoslavu Pellegrini [*Maria Joanna Aloysia Pellegrini*], r. 21.6.1818. u Lovranu, gdje su se roditelji i

Ova je obitelj nakon toga sagradila kuću izvan gradskih zidina, u Brajdicama na adresi L107/127, gdje su se rodili sinovi Erminio Juraj Polčić [*Herminius Georgius Polcich*], r. 22.4.1888., i Albino Marko Polčić [*Albinus Marcus Polcich*], r. 22.1.1891. godine. Njihov djed, bivši općinski načelnik Ivan Krstitelj Polčić [*Joannes bapta Polcich*], iz drugog braka s Natalijom r. Baretić [*Nathala n. Baretich*] (12.2.1826.–28.1.1982.) iz susjednog L85/98/98 nije imao drugih potomaka.

Posjedu de Tercijevih [*de Terzy*] u lovranskom Starom gradu pripadao je i objekt na kućnom broju L85/98/98 na kojemu se nalazi reljef s

vjenčali 18.8.1817., dok je mlađa sestra u Trst odvela svoju kćer Antoniju Sorić [*Antonia Sorich*], r. 15.1.1820. godine. Listu odseljenih od kuće zaključuje i njihov brat Ivan Sorić [*Joannes Sorich*], r. 25.6.1802., koji se je po sklapanju braka 10.2.1823. sa svojom odabranicom odselio na starinu svoga oca na adresu Tuliševica 3. Toga dana uzeo je za zakonitu suprugu Anu Jelenu r. Gržančić [*Anna Helena n. Grzancich*], r. 12.5.1802., od Ivana [*Joannes*] i Ane r. Trdić [*Anna n. Trdich*], podrijetlom iz Tuliševice 7.

Preostale dvije kćeri Sorićevih [*Sorich*], Ana [*Anna*] (9.7.1786.–1.9.1838.) i Marija [*Maria*]¹⁷, dovele su kući zetove koji nisu bili iz lovranskog Municipalisa. Sestra Marija Sorić [*Maria Sorich*] udala se 21.3.1805. za Jakova Rošića [*Jacobus Rossich*], r. 5.11.1783., sina Jakova [*Jacobus*] i Jelene r. Mihalić [*Helena n. Michalich*]. Djeca ovog bračnog para jesu pomorac Mikula Rošić [*Nicolaus Rossich*], r. 25.3.1807., Anton Rošić [*Antonius Rossich*], r. 16.1.1813., koji je do sredine XIX. st. emigrirao u Italiju i tamo zasnovao obitelj, te pomorac Ivan Rošić [*Joannes Rossich*] (5.12.1822.–14.12.1872.). S adrese L42/50/50 pristigla je 27.12.1845. Rošićevima [*Rossich*] nevjesta Lovorka Marija r. Peršić Svet [*Laurentia Maria n. Persich Svet*] (10.8.1824.–31.8.1890.), kći Ivana [*Joannes*] i Jelene r. Priskić [*Helena n. Prischich (Priskich)*]. Njihova djeca koja su doživjela punoljetnost jesu sin Ernest [*Ernestus*] (21.5.1855.–16.12.1874.), umro na pragu 20. godine života u istarskoj Krnici, te kćeri Albina [*Albina*] (3.11.1856.–9.10.1929.) i Marija Herminija Rošić [*Maria Herminia Rossich*], r. 20.4.1864. godine.

Spomenuta Albina Rošić [*Albina Rossich*] 4.11.1893. u kuću je dovela Benjamina Negrića [*Beniaminus Negrich*] (1.1.1859.–28.9.1925.), sina ranije višekratno spominjana bračnog para što su ga činili Anton [*Antonius*] i Katarina r. Mihalić [*Catharina n. Mihalich*]. Interesantno je da su se njihova djeca pooženila u tri različite obitelji na tri uzastopna kućna broja u lovranskom Starom gradu (L83/96/96, L84/97/97, L85/98/98), dok je Negrićima [*Negrich*] za zeta na L38/46/45 otišla osoba s obližnje adrese L80/93/93. U

¹⁷ Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821*. U navedenom rodoslovnom vrelu naveden je datum krštenja ove osobe, koji glasi 8.9.1784. godine. Međutim u lovranskoj Matičnoj knjizi krštenih s tim datumom postoji upis krštenja druge osobe, neke Marije Rošić [*Maria Rossich*], od oca Ivana [*Joannes*] i majke Katarine [*Catharina*] a upis krštenja Marije Sorić [*Maria Sorich*] nije moguće pronaći. Prema tome postoje dvije podjednako izgledne mogućnosti: ili je krštenje kćeri Sorićevih [*Sorich*] upisano s pogrešnim podacima o prezimenu i imenu majke, ili se je krštenje dogodilo izvan granica lovranske župe. Naravno, pod pretpostavkom da svećenici čin predmetnog vjerskog obreda nisu zaboravili ovjekovječiti u lovranskim župnim knjigama.

Slika 7. Anton Juraj Negrić, fotografiran u Puli tri godine prije smrti u Africi

obitelji Negrić [*Negrich*] do kraja XIX. st. rodilo se je dvoje djece, i to Anton Juraj Negrić [*Antonius Georgius Negrich*] (14.11.1895.–7.4.1925.), koji je kao pomorac poginuo u Alžiru, te Nazarija Enrika Negrić [*Nazaria Henrica Negrich*], r. 6.11.1898. godine. U porodici Albine [*Albina*] sestre Marije Herrminije [*Maria Herminia*], udane 18.7.1889. za Ruđera Ernesta Cupra [*Rugerus Ernestus Zupar*] (1.12.1860.–30.3.1922.), sina Viljema Pija [*Wilhelmus Pius*] i Marije r. Belinić Peršić [*Maria n. Belinich Persich*] iz L98/116/116, rodilo se pak do kraja XIX. st. samo jedno dijete koje je doživjelo punoljetnost, sin Ivan Lovro Cupar [*Joannes Laurentius Zupar*], r. 10.3.1891. godine.

Priča o Sorićima [*Sorich*] s kućnog broja L85/98/98 završava 2.2.1818. udajom ranije spomenute kćeri Ane [*Anna*] za stražara Luku Baretića [*Lucas Baretich*] (9.10.1791.–5.12.1871.), sina Matije [*Mathias*], koji je na lovranske prostore pristigao iz Fužina. Obitelj Baretić [*Baretich*] mogla se je podičiti sinom Antonom [*Antonius*], r. 16.10.1820., čija je daljnja sudbina nepoznata, te redom trima kćerima: Rozalijom [*Rosalia*] (28.9.1818.–26.1.1901.), Marijom [*Maria*], r. 8.9.1823., i Natalijom [*Nathala*] (14.2.1826.–28.1.1912.). Sredinom XIX. st. sve su se kćeri poudavale, a mlađe dvije otišle od kuće za nevjeste, i to Marija Baretić [*Maria Baretich*] Battestanima [*Battestin*] na L55/63/64, udavši se 9.2.1850. za Ivana Antona Battestina [*Joannes Antonius Battestin*] (22.3.1821.–11.7.1873.), sina Ivana Nepomuka [*Joannes Nepomucenus*] i Katarine r. Kurelić [*Catharina n. Curelich*], te odselivši u Rijeku, dok je Natalija Baretić [*Nathala Baretich*] preselila u susjednu kuću na adresi L84/98/98, postavši drugom suprugom Ivana Krstitelja Polčića [*Joannes bapta Polcich*].

Zet Baretićevih [*Baretich*] na ovom kućnom broju bio je pomorac Anton Petar Priskiće Febraro [*Antonius Petrus Prischich (Priskich) Febraro*] (30.6.1816.–11.8.1855.), sin Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Cigančić [*Antonia n. Cigancich*] iz L62/72/72, jedan od onih koji su svoj život skončali u epidemiji kolere koja se je u srpnju 1855. pojavila na lovranskom području. U istoj epidemiji umrla je i njihova maloljetna kći Marija [*Maria*] (26.10.1850.–13.8.1855.). Nakon toga događaja iz ove su kuće i Priskići [*Prischich (Priskich)*] također relativno brzo nestali, pri čemu se je najduže zadržala, u društvu majke, njihova neudana kći Vinka Marija [*Vincentia*]

Maria], r. 22.9.1846. godine. Najstarija kći Antonija Ana Priskić [*Antonia Anna Prischich (Priskich)*] (21.4.1845.–14.5.1917.) udala se 9.6.1869. za Mikulu Franjula Mušića [*Nicolaus Fragnul Mussich*] iz L70/82/82, sina Matije [*Mathias*] i Marije r. Mazalin [*Maria n. Massalin*], no on je već 1872. nestao po moru i nije se više vraćao kući. Nešto mlađa Klotilda Regina [*Clothildis Regina*] (7.11.1848.–24.5.1924.), osoba koja se inače i vodi vlasnicom ove zgrade oko 1880. godine,¹⁸ udala se za drugog Franjula [*Fragnul*], Leopolda [*Leopoldus*] (18.7.1837.–8.12.1898.), sina Bože [*Nathalis*] i Natalije Marije r. Lukežić [*Nathalina Maria n. Lukessich*] iz L10/13/13, s kojim je zasnovala obitelj na L48/59/59. Konačno, najmlađi sin Priskićevih [*Prischich (Priskich)*], Luka [*Lucas*], otišao je 27.11.1878. za zeta u Iku, oženivši Antoniju r. Skocanić [*Antonia n. Skozanich*] (26.10.1856.–6.6.1928.), kćer Ivana Marka [*Joannes Marcus*] i Antonije r. Bosetinić Katušić [*Antonia n. Bossetinich Katussich*] iz Oprića 26/18.

Ostali stanovnici kućnog broja L85/98/98, koji nisu rodbinski vezani za nasljednike de Tercijevih [*de Terzy*], bili su rijetki i u lovranskim se rodoslovnim vrelima samo sporadično spominju. Oko 1820. godine tu žive upravnik carine, pruski protestant Friedrich Karl Vittemberg [*Federicus Carolus Wittemberg*] (1785.–25.11.1840.) i njegova supruga Josipa r. Novina [*Josepha n. Novina*] (1784.–30.6.1824.), podrijetlom iz Kranja. U braku su bili od 10.2.1816. godine. Kao stanovnik, vjerojatno podstanar, također se spominje i iz Italije pristigao postolar Domenico Cesarini [*Domenicus Cesarni*] (1790.–26.11.1840.).

Nepoznati su *lovranski urbanisti*, iz autorima potpuno nepoznata razloga, na ovom mjestu odlučili prekinuti sljedni niz numeracije kuća lovranskog Municipalisa te su još 1820. godine, ali i pri kasnijim renumeracijama, dali sljedeći kućni broj L86/99/99 objektu koji se nalazi s druge strane Trga sv. Jurja, uz samu istoimenu crkvu. Radi se očito o višekatom stambenom objektu, što je moguće zaključiti iz činjenice da u njemu istovremeno stanuje više obitelji za koje na prvi pogled, gledajući prezimena mladenki i mladoženja, nije bilo moguće utvrditi neko krvno srodstvo. Jedna od obitelji koja tu živi jesu Rubinić Principovi [*Rubinich Princip*], poimenično

¹⁸ Hitrec, Damir, *Povijest pošta Primorsko-goranske županije*, Adamić, Rijeka, 2008. Autor navodi da je poštanski ured u Lovranu uređovao od 1.1.1855., a od 1853. u istoj je zgradi djelovao brzajavni ured. Vezano za to potrebno je napomenuti da do kraja XIX. st. djelatnici pošte očito ne stanuju u zgradi jer se nigdje ne spominju ni u lovranskim matičnim knjigama ni u stališima duša.

suprug Matija [*Mathias*] (13.9.1772.–14.10.1827.) iz L15/18/18, od oca Andrije [*Andreas*] i njegove prve supruge Margarete r. Palmić [*Margaretha n. Palmich*], te od 21.7.1796. njegova bračna družica Lucija r. Priskiće Vodopija [*Lucia n. Prischich (Priskich) Vodopia*] (12.12.1771.–10.12.1829.) iz L38/46/45, kći Matije [*Mathias*] i Lucije r. Cupar Grgovice [*Lucia n. Zupar Gergoviza*]. Njihova su djeca zarana napustila kuću, kći Mateja Rubinić [*Mathea Rubinich*], r. 17.2.1809., odselivši u Koper, a sin, pomorac Anton Rubinić [*Antonius Rubinich*] (17.1.1811.–8.8.1882.), odselivši u Zadar. Od kuće je za nevjestu na L21/23/23 otišla i najstarija kći Marija Rubinić [*Maria Rubinich*] (29.11.1806.–7.10.1891.), udavši se 23.6.1829. za Andriju Hamzu Frčića [*Andreas Chamsa Ferco*], r. 17.11.1787, sina istoimenog oca i Jelene r. Franjul [*Helena n. Fragnul*].

Obitelj koja je na ovom kućnom broju paralelno stanovala s Rubinićima [*Rubinich*] pripada nećakinji spomenute Lucije r. Priskiće Vodopije [*Lucia n. Prischich (Priskich) Vodopia*], Josipi r. Priskiće Vodopija [*Josepha n. Prischich (Priskich) Vodopia*] (12.3.1784.–24.7.1817.). Navedena kći Lucijina [*Lucia*] starijeg brata Andrije [*Andreas*]¹⁹ i Antonije r. Mihalić Martinačić [*Antonia n. Mihalich Martinacich*] udala se 2.10.1803. za Ivana Cupra [*Johannes Zupar*] (24.6.1782.–18.10.1826.) iz L70/82/82, sina Martina Gašpara [*Martinus Casparus*] i Katarine Ursule r. Peršić [*Catharina Ursula n. Persich*]. Njihova jedina kći koja je doživjela punoljetnost, Katarina [*Catharina*], r. 28.11.1811., zarana je emigrirala u Rijeku, negdje u vrijeme kada je umro njezin brat Franjo Josip Cupar [*Franciscus Josephus Zupar*] (7.8.1814.–12.11.1840.). Nešto malo ranije, 29.11.1837., jedino preostalo dijete Cuprovih [*Zupar*], sin Mikula [*Nicolaus*] (2.10.1803.–6.5.1872.), čuvar državne carinske službe u Lovranu, oženio je Vinku r. Depolli [*Vincentia n. Depolli*], r. 12.4.1810., kćer pridošlica iz talijanske Chioggie Pietra [*Petrus*] i Ancille r. Bertotti [*Ancilla n. Bertotti*], koji žive na L16/19/19, te je potom s njom zasnovao obiteljja na L33/41/41.

Nakon što su i Rubinić Principi [*Rubinich Princip*] i Cupri [*Zupar*] krajem 30-ih godina XIX. st. nestali s ove adrese, naslijedili su ih Trdići [*Terdich*], i to braćni par što su ga činili pomorac Aleksandar [*Alexander*] (8.3.1812.–2.4.1879.), sin Josipa [*Josephus*] i

¹⁹ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00297. Prema oporuci Andrije Priskiće [*Andreas Prischich (Priskich)*] od 14.1.1806. spomenutoj kćeri Josipi [*Josepha*], od oporučiteljeve imovine, pripada tzv. *dota* u iznosu od f. 250, iako se radi o već udanoj ženi. Isti iznos *dote* baštinila je i njezina neudana, devet godina mlađa sestra Katarina [*Catarina*] (24.11.1793.–2.7.1819.), koja stanuje s roditeljima na L2/3/3.

Josipe r. PriskiĆ Vodopija [*Josepha n. Prischich (Priskich) Vodopia*] iz L60/73/73, i Rozalija r. Peršić Svet [*Rosaria n. Persich Svet*] (23.8.1813.–18.12.1890.), kći Ivana [*Joannes*] i Jelene r. PriskiĆ Vodopija [*Helena n. Prischich (Priskich) Vodopia*]. Iako to ne izgleda na prvi pogled kao i u slučaju obitelji Cupar [*Zupar*], i novopridošli su Trdići [*Trdich*] u krvnom srodstvu s ranijim stanovnicima PriskiĆima [*Prischich (Priskich)*] jer da su mladoženjin djed Anton [*Antonius*] i mladenkin djed Juraj Martin [*Georgius Martinus*] zapravo braća ranije spominjane Lucije r. PriskiĆ Vodopija [*Lucia n. Prischich (Priskich) Vodopia*].

Slika 8. Obitelj emigranta Ivana Vinka Trdića snimljena u Australiji u doba Prvog svjetskog rata²⁰

U ovoj obitelji rođen je jedan od najpoznatijih australskih pionira hrvatskih korijena Ivan Vinko Trdić [*Joannes Vincentius Trdich*] (30.10.1841.–1923.), a moguće je da je njegovim stopama, u smislu odlaska u svijet, krenuo i njegov brat Aleksandar [*Alexander*], r. 24.11.1839., no o tome možemo samo nagađati s obzirom na to da je njegova daljnja sudbina nepoznata. Ovoj obitelji Trdića

²⁰ Šutalo, Ilija, *Croatians in Australia – Pioneers, Settlers and Their Descendants*, Wakefield Press, Kent Town, Australija, 2004. Na str. 178 i 179 autor opisuje životni put Ivana Trdića [*Joannes Terdich*], u Australiji poznatijeg kao John Tardy, koji je onamo stigao kao dvadesetpetogodišnjak, tj. 1866. godine. Kroz cijeli niz zanimanja na kraju se je isprofilirao kao ugledan voditelj restorana i hotela. Uz njegov život te poslovne odnose sa šogorom Martinom Paškvanom [*Martinus Pasquan*], koji je također bio hrvatskog podrijetla, opisana je i cjelokupna povijest Trdićeve [*Terdich*] porodice.

[Trdich] pripadale su i kćeri Marija Filomena Trdić [*Maria Philomena Trdich*], r. 2.4.1849., koja je 6.6.1870. odselila od kuće udavši se za pomorca Maksimilijana Ivana Antona Cerčića [*Maximilianus Joannes Antonius Cercich*] (8.11.1844.–26.8.1894.) iz L11/14/14, sina Ivana [*Joannes*] i Ivane r. Fracassa [*Joanna n. Fracassa*], te njezina sestra Leopoldina Trdić [*Leopoldina Trdich*], r. 5.2.1857., koja je odselila na Cres 252 udavši se 21.5.1894. za Antona Maligoja [*Antonius Maligoj*], r. 1865., sina istoimenog učitelja i Marije r. Koljevina [*Maria n. Coglijevina*]. Njihova su braća Franjo Ksaver Trdić [*Franciscus Xavierus Trdich*], r. 1.2.1852., kao i Anton Trdić [*Antonius Trdich*] (18.2.1847.–19.7.1912.). Potonji je 11.11.1882. u kuću doveo nevjestu Mariju Anu r. Turković [*Maria Anna n. Turkovich*] (3.4.1849.–15.3.1929.) iz Sv. Franje 1, s time da i nevjestina majka Antonija r. Trdić Rampanjić [*Antonia n. Trdich Rampagnich*], udovica pomorca Jurja [*Georgius*], također živi na ovom kućnom broju. Konačno, dana 21.5.1898. spomenuti brat Franjo Ksaver Trdić [*Franciscus Xavierus Trdich*] oženio je Jelenu r. Mihalić Martinačić [*Helena n. Michalich Martinacich*], kćer Antona [*Antona*] i Marije r. Sirotnjak [*Maria n. Sirotnjak*] iz Tuliševice 41, te s njom nadalje živi u Lovranu na nepoznatoj kućnoj adresi.

Stanovnik ovog kućnog broja bio je od 1.2.1849., tj. od vjenčanja s Frankom Marijom r. Kurelić [*Francisca Maria n. Curelich*] (24.5.1821.–13.4.1868.), također i Aleksandrov [*Alexander*] brat Mikula Trdić [*Nicolaus Trdich*], r. 8.12.1820., godine. Kći Franje Kurelića Perdalića [*Franciscus Curelich Perdalic*] i Antonije r. Priskić [*Antonia n. Prischich (Priskich)*] pristigla je na ovu adresu iz L76/89/89. Tu su se rodila i njihova djeca: sin Franjo Anton [*Franciscus Antonius*] (21.12.1851.–26.9.1901.), koji se je 1875. u Puli vjenčao za nepoznatu osobu te kasnije život skončao u egipatskoj Aleksandriji, te kći Antonija Marija [*Antonia Maria*], r. 6.9.1857., koja se 7.8.1879. udala za tršćanskog pomorca Karla Harasina [*Carolus Harasin*] (27.6.1851.–19.9.1915.), sina Vjenceslava [*Venceslaus*] i Marije Katarine r. Kurelić [*Maria Catharina n. Curelich*], sestre majčina oca Franje Kurelića Perdalića [*Franciscus Curelich Perdalic*]. Za vrijeme lovranske epizode obitelji Harasin [*Harasin*], koja je poslovno djelomično bila vezana i za Rijeku, rodile su se dvije kćeri: Antonija Vinka [*Antonia Vincentia*], r. 11.10.1880., i Virginija Katarina [*Virginia Catharina*], r. 25.11.1882. godine.

Kako mu je 1868. prva supruga umrla, spomenuti Mikula Trdić [*Nicolaus Terdich*] oženio je iste godine i njezinu sestru, lovransku primalju Mariju r. Kurelić [*Maria n. Curelich*] (18.9.1831.–7.3.1918.),

udovicu Vinka Cupra [*Vincentius Zupar*] (18.4.1825.–4.3.1865.) iz L53(128)/64/65, s kojim je ranije živjela na L99/117/117, imavši kćeri Franku [*Francisca*] (17.12.1861.–2.11.1925.) i Mariju Idu Cupar [*Maria Ida Zupar*], r. 12.9.1863. godine. Obje kćeri živjele su u kući svoga očuha Trdića [*Trdich*] do svojih vjenčanja. Prva se udala kći Franka [*Francisca*], i to 4.6.1881. za kovača Antona Bradičića [*Antonius Bradicich*] (23.11.1859.–11.6.1907.) iz L28/35/35, sina istoimenog oca i Marije Terezije r. Letis [*Maria Theresia n. Lettis*], imavši s njime sina Antona Bradičića [*Antonius Bradicich*], r. 28.1.1881., koji je ozakonjen po vjenčanju roditelja. Druga kći Marija Ida [*Maria Ida*] udala se pak 8.2.1890. za Franju Letisa [*Franciscus Lettis*] (30.9.1861.–26.7.1894.),²¹ sina Antona Bazilija Letisa Baračele [*Antonius Basilius Lettis Baracela*] i Franke r. Cupar [*Francisca n. Zupar*] iz L31/38/38 i L103/123. Pored kćeri koje je dovela sa sobom, tijekom drugog braka Marija r. Kurelić [*Maria n. Curelich*] rodila je dva sina, i to Josipa Danijela Trdića [*Josephus Daniel Trdich*] (16.8.1870.–19.12.1903.), koji se je utopio u havariji c. kr. barke „Krone“, te Erminija Mikulu Trdića [*Herminius Nicolaus Trdich*], r. 11.4.1872. godine.

Jedan od većih stambenih objekata, koji je u lovranskom Starom gradu imao adresu L87/100(101)/100, kuća je koja nosi legendarni drveni portal iz XVIII. st. zvani *Mustaçon*, stilizirani motiv ljudske glave s razvijenim brkovima, tzv. *mustaćima*. Dana 13.7.1781. lovranski paron Bartol Priskiće [*Bartholomeus Prischich (Priskich)*] (7.9.1759.–30.9.1833.), od Mate [*Mathias*] i Margarete Lucije r. Peršić Pangrazio [*Margaretha Lucia n. Persich Pangrazio*], doveo je svojoj kući, iz Oprića 52, mladu Mariju r. Randić [*Maria n. Randich*], r. 13.8.1763., kćer Martina [*Martinus*] i Antonije r. Peršić [*Antonia n. Persich*]. Ovaj je bračni par imao četvero djece koja su doživjela punoljetnost i koja su sva poradi vjenčanja na druge adrese u Lovranu napustila kuću do 1830. godine. Tako se je njihova najstarija kći Marija [*Maria*], r. 4.4.1783. udala 10.4.1806. na L2/3/3 za Andriju Priskiće [*Andreas Prischich (Priskich)*] (1.8.1786.–23.6.1840.), sina istoimenog oca i Antonije r. Mihalić Martinačić [*Antonia n. Mihalicch Martinacich*]. Sin Priskićeovih [*Prischich (Priskich)*] Matija Ivan [*Mathias Joannes*], r. 5.2.1791., otišao je 25.5.1811. po nevjestu na Cres oženivši toga dana Ivanu r. Bon [*Joanna n. Bon*], od Ivana

²¹ HRDARI885, Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1863.–1891*. Prema ovom rodoslovnom vrelu Franjo Letis [*Franciscus Lettis*] nastradao je u francuskom Marseilleu s barkom „Nazionale“ u vlasništvu poduzeća braće Tarabocchia (*Fratelli Tarabocchia*) iz Lošinja.

[*Joannes*], te s njom nadalje živi na adresi L23(147)/27/28. Druga kći, Antonija Priskić [*Antonia Prischich (Priskich)*], r. 27.2.1794., udala se na L76/89/89 za Franju Kurelića Perdalića [*Franciscus Currelich Perdalich*], r. 27.2.1794., od istoimenog oca i Marije Terezije r. Hupić [*Maria Theresia n. Hupich*]. Konačno, kći Ivana Petra Priskić [*Joanna Petrina Prischich (Priskich)*], r. 22.6.1807., za svog je životnog suputnika 14.5.1827. odabrala Mikulu Franjula [*Nicolus Fragnul*], r. 8.9.1799. na L39/47/47, od oca Josipa Franje [*Josephus Franciscus*] i Marije Ane r. Rajčić [*Maria Anna n. Raicich*].

Na ovom kućnom broju očito je postojalo više stanova, što je povezano i s time da se objekt sastoji iz više katova. Osim Priskića [*Prischich (Priskich)*], povratak austrijske vladavine nakon sloma Napoleona na ovom su kućnom broju dočekala i dva bitna dužnosnika državne uprave. Naime tu se vode povjerenik istarskog okruga Luigi Kern [*Aloysius Kern*]²², r. 1791., sa suprugom Franciscom r. Hildebrandt [*Francisca n. Hildebrandt*], r. 1802., i sinom Adolfom Karlom Kernom [*Adolphus Carolus Kern*], r. 11.5.1819., kao i poreznik Giovanni Nudera [*Giovanni Nudera*]²³, r. 1788., sa suprugom Margaretom r. Sanković [*Margaretha n. Sancovich*], r. 1796., i djetecom Emilijom [*Emilia*], r. 1817., Marijom [*Maria*], r. 1819., Marijanom Rafaelom [*Marianus Raphaelus*], r. 20.10.1822., i Anom Adelaidom [*Anna Adelaida*], r. 27.8.1824. godine.

Posjednik Fortunat Jačić [*Fortunatus Giacich (Jacich)*] (13.7.1797.–18.12.1881.) iz L79/91/91 sa suprugom Matildom r. Cupar [*Mathildis n. Zupar*] (5.3.1801.–21.10.1874.) iz L68/80/80, kćeri Mikule [*Nicolaus*] i Terezije r. Klessen [*Theresia n. Klessen*], također je bio nastanjen u jednom od stanova ove kuće. Po vjenčanju roditelja u obitelji Jačić [*Giacich (Jacich)*] 12.12.1822., na ovom su se kućnom broju rodile dvije kćeri, neudana Marija Terezija Jačić [*Maira Theresia Giacich (Jacich)*] (27.3.1825.–5.1.1847.) te Matilda Jačić [*Mathildis Giacich (Jacich)*], r. 3.3.1832., koja se je 15.1.1855. udala za pomorskog kapetana Andriju Pošćića [*Andreas*

²² V. *Schematismo dell'Imperiale Regio Litorale Austriaco-Illirico*, Tipografia Eredi Coletti, Trieste, 1819. U ovom izdanju na str. 73 spominje se Sign. Luigi Kern [*Aloysius Kern*] kao povjerenik lovranskog okružja, tada u sastavu riječkog okružja. Nadalje, spominje se i poreznik Mikula Cupar [*Nicolaus Zupar*] kao i *attuatori* Franjo Bartsch [*Franciscus Bartsch*] i Anton Polčić [*Antonius Polcich*].

²³ V. *Schematismo dell'Imperiale Regio Litorale Austriaco-Illirico*, Tipografia Eredi Coletti, Trieste, 1826. Na str. 21 spominje se Sign. Giovanni Nudera [*Joannes Nudera*] kao poreznik u Lovranu, a Luigi Kern [*Aloysius Kern*] kao povjerenik novoformiranog istarskog okružja. I ovdje se spominje Anton Polčić [*Antonius Polcich*] kao *attuario* u Lovranu.

Poschich] iz Voloskog 29/2, sina istoimenog pomorskog kapetana i Antonije r. Katalinić [*Antonia n. Catalinich*]. Od njihove braće tu su još Ferdinand Jačić [*Ferdinandus Giacich (Jacich)*], r. 28.10.1823., čija je daljnja sudbina nepoznata, te Vinko Jačić [*Vincentius Giacich (Jacich)*] (3.4.1834.–3.11.1916.). Ovaj se je Iovranski brodovlasnik oženio relativno kasno, u 46. godini života, 9.9.1879. u Lovranu s Angelom r. Perisciutti [*Angela n. Perisciutti*] (20.8.1849.–1.12.1926.) iz L56(57)/66/67, od oca Angela Francesca [*Angelus Franciscus*] i Amalije Giussepine r. Petrinelli [*Amalia Josephina n. Petrinelli*]. Stoga su im se i djeca: Vinko Eugen Jačić [*Vincentius Eugenius Giacich (Jacich)*], r. 16.9.1881., Ervin [*Ervinus*], r. 23.1.1884., te Beatrice Ana Josipa Jačić [*Beatrix Anna Josepha Giacich (Jacich)*], r. 21.7.1889., rodila tek krajem XIX. stoljeća.

Sredinom XIX. st., kada su stari u obitelji Priskiće [*Prischich (Priskich)*] već bili umrli, u njihov su se dio kuće vratile živjeti tri unuke sa svojim obiteljima. Prva od njih kći je ranije spominjane Antonije Priskiće [*Antonia Prischich (Priskich)*] udane Kurelić [*Curelich*] po imenu Antonija Kurelić [*Antonia Curelich*] (2.7.1836.–22.1.1879.), a koja ovamo dolazi nakon što je 4.9.1869. sklopila brak s Antonom Lovretićem Pačijom [*Antonius Lovretich Pacchia*] (7.9.1838.–6.7.1929.) iz L2/3/3, sinom Josipa [*Josephus*] i Marije Natalije r. Priskiće [*Maria Nathala n. Prischich (Priskich)*]. Nakon njezine smrti suprug se je ponovo oženio na L31/38/38 te je nakon toga s novom suprugom Antonijom r. Starac [*Antonia n. Staraz*] (19.11.1841.–27.2.1908.), udovicom Antona Harapića Škvarića [*Antonius Harapich Squarich*], otišao živjeti na L108/128, kuću izvan gradskih zidina. S njima je otišla i Antonova [*Antonius*] kći iz prvog braka rođena na L87/100(101)/100, Antonija Enrika Lovretić [*Antonia Henrica Lovretich*], r. 16.9.1873., koja se je 28.4.1894. udala za opričkog pomorca Benedikta Šepića [*Benedictus Sepich*] (28.4.1869.–28.8.1923.), od Svetka Martina [*Sanctus Martinus*] i Ane r. Marušić [*Anna n. Marussich*].

U kuću svojih predaka vratila se je također i druga unuka Priskiće [*Prischich (Priskich)*], Katarina Franjul [*Catharina Fragnul*] (9.11.1832.–8.4.1910.), kći ranije spominjane Ivane Petre Priskiće [*Joanna Petrina Prischich (Priskich)*]. Njezin prvi suprug, od 30.7.1854., bio je Valerio Cellini [*Valerius Cellini*] (1827.–9.8.1862), sin pomorca Silvestra [*Silvestrus*] i Angele r. Biondi [*Angela n. Biondi*], pristigao iz talijanskog Marrana. Suprug je umro mlad, u trideset i petoj godini života, ostavivši iza sebe dvije kćeri, od kojih se je starija, Marija Cellini (15.3.1858.–11.12.1939.) udala 19.10.1892. u

Lovranu za češkog postolara Vjenceslava Malya [*Venceslaus Maly*] (2.9.1864.–15.3.1932.), sina Franciske r. Maly [*Francisca n. Maly*], od Ivana [*Joannes*] iz okruga Neuhaus. Druga kći, Jakomina Leopolda Cellini [*Jacoba Leopolda Cellini*], r. 2.8.1861., živjela je kod kuće s majkom i očuhom pomorcem Ivanom Gržančićem [*Joannes Grzancich*] (17.3.1837.–29.9.1893.), sinom Ivana Srećka [*Joannes Felix*] i Marije Katarine r. Negrić [*Maria Catharina n. Negrich*], pristiglim u Lovran iz Tuliševice 7. Životni putevi Gržančićevih [*Grzancich*] vjerojatno su vezani za Trst s obzirom na to da je *pater familias* ondje umro u ulici Ferneti 35 spomenute 1893. godine. Tamo je rođena i kći Ida Gržančić [*Ida Grzancich*], r. 1875., dok su sin Ivan Josip [*Joannes Josephus*] (3.9.1870.–2.9.1940.) i kći Elizabeta Katarina Gržančić [*Elizabetha Catharina Grzancich*], r. 3.11.1873., rođeni u Lovranu. Posljednju je pak njezin životni put dalje vodio u Sv. Nedjelju kod Labina, gdje se 23.11.1895. udala za poštanskog namještenika Ivana Fedela [*Joannes Fedel*].

Priča na ovom kućnom broju, barem što se tiče XIX. st., završava dolaskom treće unuke Priskićevidih [*Prischich (Priskich)*], Leopoldine Franjul [*Leopoldina Fragnul*] (6.12.1838.–Trst, 23.3.1908.), sestre spominjane Katarine Franjul [*Catharina Fragnul*]. Ona se 25.6.1861. udala za djelatnika carinske službe s rasporedom u Lovranu Jakova Žnidaršiča [*Jacobus Znidarschich*], r. 20.7.1829. u Premu kod Ilirske Bistrice u obitelji kovača Luke [*Lucas*] i Magdalene r. Fatur [*Magdalena n. Fatur*]. Djeca Žnidaršičevih [*Znidarschich*] bile su kćeri Leopoldina Jakova [*Leopoldina Jacoba*], r. 26.10.1860., Marija Klementina [*Maria Clementina*], r. 27.4.1863., kao i sin Josip [*Josephus*], r. 19.5.1879. godine.

Kućni brojevi 101–110

U jednoj od kuća u lovranskom Starom gradu, vjerojatno u onoj s kućnim brojem L88/102/101, živio je u drugoj trećini XVIII. st. Christian Mann [*Christian Mann*] (1747.–9.3.1808.), lovranski javni bilježnik koji je sastavio i ovjerio gotovo sve oporuke starih Lovranaca s kraja navedenog stoljeća. Premda su obitelj činile uz podosta mlađu suprugu Suzanu [*Sussana*] (1772.–18.1.1810.) još barem četiri kćeri, Marija [*Maria*], r. 10.11.1793., Josipa Vinka [*Josepha Vincentia*], r. 28.8.1798., Suzana Francisca [*Sussana Francisca*], r. 8.8.1801., i Jelena Juliana Mann [*Helena Juliana Mann*], r. 23.5.1804., nepoznata je njihova daljnja sudbina, izuzev najstarije kćeri Marije [*Maria*], koja se 17.1.1808. udala za Andreasa Carisa

[*Andreas Caris*], r. 1773. godine. Moguće je da su svi zajedno odselili iz Lovrana početkom XIX. st. zajedno s kćerima Carisovih [*Caris*] Marijom Natalijom [*Maria Nathalina*], r. 17.12.1808., Anom Kristinom [*Anna Christina*], r. 24.7.1812., i Marijom Josipom Caris [*Maria Josepha Caris*], r. 20.3.1814. godine.

Nakon odlaska Mannovih [*Mann*] i Carisovih [*Caris*] kuću je najvjerojatnije stekao Jakov Ferrari [*Jacobus Ferrari*] (1.5.1790.–15.2.1832.), sin istoimenog oca i Franke r. Priskić [*Francisca n. Prischich (Priskich)*]. Taj je pomorac rodom iz Betine na Murteru 12.5.1814. u Lovranu oženio Mariju r. Letis [*Maria n. Lettis*] (27.5.1793.–14.9.1834.), kćer Antona [*Antonius*] i Katarine (Lucije) r. Trdić [*Catharina (Lucia) n. Trdich*], pristiglu za nevjestu s L28/35/35. Mlada je u braku rodila šestero djece i svi su umrli u dječjoj dobi²⁴ osim sina Josipa [*Josephus*] (17.3.1815.–10.5.1878), koji je za suprugu uzeo još jednu iz roda lovranskih Letisa, Antoniju r. Letis [*Antonia n. Lettis*] (20.6.1817.–24.10.1891.) iz L27/33(34)/34, kćer ranije spomenutih pomorskog kapetana Antona Matije Letisa [*Antonius Mathias Lettis*] i Klementine Marije r. Vervega [*Clementina Maria n. Verbega (Verwega)*]. Imavši u vidu smrtnost novorođenčadi toga doba, kao i činjenicu da se radi o manje ruralnoj sredini, mlada je u braku sklopljenu 11.2.1839. rodila čak sedmero djece, od kojih su sva preživjela i dočekala najmanje sredovječnost. Dva sina, najstariji Silvio [*Silvius*] (6.11.1839.–1.9.1903.), za kojega obitelj nije ništa znala od 1852., i nešto mlađi Stjepan Anton [*Stephanus Antonius*], r. 2.1.1850., nestala su po moru. Za brata Atilija [*Athilius*] (26.7.1847.–17.4.1901.) te sestre Mariju Klementinu [*Maria Clementina*] (1.2.1845.–26.1.1907.) i Elviru Viktoriju Ferrari [*Elvira Victoria Ferrari*] nije poznato jesu li ikada stupali u brak i formirali vlastite obitelji. Što se tiče njihova brata Erminija Filiberta [*Herminius Philibertus*] (21.10.1841.–24.7.1893.), poznato je da je 10.6.1877. u Trstu oženio Virginiju Mariju r. Cupar [*Virginia Maria n. Zupar*] (2.2.1848.–27.3.1940.), udovicu Mihaela Čuka [*Michaelis Ciak*] (27.9.1845.–18.10.1873.) iz Bilja kraj Gorice. S prvim suprugom i troje djece Virginija Marija r. Cupar [*Virginia Maria n. Zupar*]

²⁴ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 298: Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907. Na str. 38 ove matične knjige svećenik Franjo Silvester Cerčić [*Franciscus Silvester Cercich*] komentirao je nesvakidašnju tragediju koja je zadesila obitelj Ferrarijevih [*Ferrari*]. Istoga dana, nakon što je u pet sati izjutra preminuo otac Josip Ferrari [*Josephus Ferrari*], rodilo se u tri sata popodne te umrlo nakon dva sata i njegovo najmlađe dijete Marija [*Maria*].

živjela je na starini svojih roditelja Enrika Virgila [*Henricus Vigilius*] i Natalije Ivane r. Cigančić [*Nathalina Joanna n. Cigancich*], na adresi L62/80/80. Prije bratova vjenčanja i odlaska u Trst udala se 22.9.1873. i posljednja od sestara Ferrari [*Ferrari*], Klementina Atilija Ferrari [*Clementina Attilia Ferrari*], r. 13.9.1852. godine. Njezin je odabranik bio bakarski posjednik Romano Rumboldt [*Romanus Rumboldt*], r. 1843., sin učitelja Jurja [*Georgius*] i Romane r. Franković [*Romana n. Francovich*]. Inače, njegov je otac poznat kao učitelj koji je u Mošćenicama djelovao oko 1840. te je tamo došao nakon što se je učitelj Ivan Vončina [*Joannes Wontschina*] vratio u lovransku školu.

Objekt povezan s kućnim brojem L89/103/102 stari je dom obitelji Rošić [*Rossich*], koju na prijelazu iz XVIII. u XIX. st. čine otac Jakov Filip Rošić [*Jacobus Phillipus Rossich*] (1.5.1751.–10.12.1827.), sin Mikule [*Nicolaus*] i Lucije [*Lucia*], te majka Jelena r. Mihalić [*Helena n. Michalich*] (1754.–14.8.1817.),²⁵ sa sinom Jakovom Martinom [*Jacobus Martinus*], r. 5.11.1783., te kćerima Matejom [*Matthea*] (23.2.1776.–9.8.1836.) i Anom Rošić [*Anna Rossich*] (25.7.1786.–28.2.1866.). Oženivši 1805. ranije spominjanu Mariju r. Sorić [*Maria n. Sorich*], njihov je brat Jakov Martin Rošić [*Jacobus Martinus Rossich*] postao zetom na adresi L85/98/98.

Brak starije kćeri Rošićevih [*Rossich*], Mateje [*Matthea*] (23.2.1776.–9.8.1836.), trajao je vrlo kratko, nešto manje od tri godine. Njezin suprug Anton Franjul Mušić [*Antonius Fragnul Mussich*] (6.1.1782.–27.9.1805.) iz Sv. Franje 19/23/22 te podrijetlom iz L36(35)/43(44)/43, sin Ivana [*Joannes*] i Jelene r. Vidović [*Helena n. Vidovich*], umro je u dobi od 24 godine te za sobom ostavio udovicu i jednoipolgodisnjeg sina jedinca Josipa Matiju Franjul Mušića [*Josephus Mathias Fragnul Mussich*] (2.2.1804.–2.7.1873.). On je pak 26.2.1827. oženio Rozaliju r. Dobrec [*Rosalia n. Dobrez*] (3.3.1796.–10.8.1855.),²⁶ kćer Ivana Dobreca Nanetića [*Joannes*

²⁵ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00046. Jelena r. Mihalić [*Helena n. Mihaglich*] spominje se u oporuci svoga brata parona Mihovila [*Michaelis*] od 27.10.1782., kojega je smrt zatekla u Ližnjanu na njegovu brodu. Uz svećenika Zvana de Moriju [*Zuane de Mori*], koji je sastavio oporuku u odsustvu javnog bilježnika, prisutni su bili lovranski paron Zvane Sorić [*Zuane Sorich*] i njegova supruga Margareta [*Margeritha*].

²⁶ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 298: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907*. Na str. 133–135 ove matične knjige navodi se ime te osobe kao jedne od pedesetak žrtava epidemije kolere, koja je u ljeto 1855. godine harala Lovranštinom. Tom je prilikom stradao i veći broj stanovnika stare lovranske jezgre, a za što bi mogli biti zaslužni neodržavani bunari iz kojih se je stanovništvo opskrbljivalo pitkom vodom.

Dobrez Nanetich] i Lucije r. Trdić [*Lucia n. Trdich*] iz Tuliševice 1, te je iz toga braka rođena kći Lucija Franjul Mušić [*Lucia Fragnul Mussich*], r. 11.12.1833. godine.

Mlađa kći iz obitelji Rošić [*Rossich*], Ana [*Anna*] (17.10.1788.–28.2.1866.), dovela je 7.5.1810. u kuću kastavskog pomorca Andriju Blečića Frlana [*Andreas Blecich Ferlan*] (19.12.1779.–9.12.1851.),²⁷ sina Grgura Frlana Fratrića [*Gregorius Ferlan Fratrigh*] i Katarine r. Črnjar [*Catharine n. Cergniar*], te je u narednu dvadeset i jednu godinu rodila osmero djece, od kojih je petero doživjelo punoljetnost. To se ničim ne bi doimalo posebnim da nije rađala isključivo mušku djecu. Najstariji sin, pomorac Gašpar Blečić [*Casparus Blecich*], r. 29.10.1810., oženio je 8.3.1838. Franku r. Blažić Barinovu [*Francisca n. Blasich Barinova*] (5.3.1809.–3.7.1889.), kćer Antona [*Antonius*] i Jelene r. Jakovašić [*Helena n. Giacovassich*], te otišao za zeta na L72/84/84. Na L83/96/96 je također za zeta otišao njegov brat, pomorac Anđelo Blečić [*Angelus Blecich*], koji je 22.1.1849. oženio ranije spominjanu Franku Mariju r. Franjul Mušić [*Francisca Maria n. Fragnul Mussich*] (31.5.1812.–4.5.1880.). Njihov brat Franjo Blečić [*Franciscus Blecich*], r. 19.7.1820., emigrirao je u Ameriku i otada mu se gubi svaki trag, slično kao i drugom bratu Matiji Blečiću [*Mathias Blecich*], r. 22.2.1824. godine. U kući Rošićevih [*Rossich*] jedino je još neko vrijeme stanovao njihov brat pomorac Andrija Paškval Blečić [*Andreas Pasqualis Blecich*] (7.4.1814.–15.3.1899.), i to otprilike do smrti svoje supruge Felicije r. Depolli [*Felicitas n. Depolli*] (31.10.1821.–24.11.1859.). Pet godina kasnije oženio je Franku r. Jakovinić Periša [*Francisca n. Giaccovinich Perissa*] (7.5.1819.–15.7.1881.), kćer Jakova [*Jacobus*] i Jelene r. Pičić Orbić [*Helena n. Picich Orbich*] iz L61/71/71, ujedno i udovicu Franje Battestina [*Franciscus Battestin*], r. 20.6.1823. godine. S njom i kćerima iz prvog braka Klementinom [*Clementina*], r. 24.6.1852., i Marijom Blečić [*Maria Blecich*], r. 10.5.1856., nadalje živi u kući Depollijevih [*Depolli*] na adresi L20/24/24.

Pojedini objekti u lovranskom Starom gradu tijekom vremena spajali su se s drugim kućama te bi tako iz dviju adresa nastala jedna.

²⁷ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839*. U slučaju ove osobe interesantna je transformacija prezimena iz Frlan [*Ferlan*] u Blečić [*Blecich*], koja je nastala autorima nepoznatog datuma i na nepoznat način. U kastavskim matičnim knjigama ova se osoba kod krštenja, kao i njegov otac, vode pod prezimenom Frlan [*Ferlan*], a nakon doseljavanja u Lovran pojavljuje se u lovranskim matičnim knjigama zapis prezimena Blečić [*Blecich*], koje ranije na Lovranštini nije postojalo.

Takav je bio i objekt na kućnom broju L89/103/103, fuzioniran s objektom na adresi L89/103/102, čija je vlasnica oko 1885. godine bila Antonija Ferrari r. Letis [*Antonia Ferrari n. Lettis*] sa susjednog L88/102/101. No prije spajanja ovaj je objekt bio domom obitelji gostioničara Antona Kucajića Grgurinčića [*Antonius Kuczaich Ghergurincich*], r. 8.6.1772., na Sv. Franjo 68/54.²⁸ Njegova prva supruga, od 29.1.1808., bila je Marija Terezija r. Trdić [*Maria Theresia n. Trdich*] (30.7.1783.–15.6.1809.) iz L60/73/73, kći Jakova [*Jacobus*] i Marije Elizabete r. Blažinić [*Maria Elisabetha n. Blazinich*], i iz toga braka nije bilo potomaka. Četiri godine po smrti prve supruge, 17.3.1814., spomenuti gostioničar u Mošćenicama je oženio Katarinu r. Kalčić Pače [*Catharina n. Calcich Pace*] (16.12.1782.–28.3.1835.)²⁹ iz M(Mošćenice)215/259 i M315/355, udovicu Ivana Deškovića Juce [*Joannes Descovich Iuzza*] (11.12.1756.–18.5.1808.), koji je nekoliko godina ranije umro u Rijeci. Njihove su se kćeri udale i odselile od kuće, starija Marija Lucija Kucajić [*Maria Lucia Kuczaich*], r. 10.12.1822., na L56(57)/66/67, po udaji 3.6.1848. za pomorca Vinka Jakova Mihalića [*Vincentius Jacobus Mihalich*] (9.7.1804.–4.12.1890.), sina pomorskog kapetana Franje Jakova Mihalića Munića [*Franciscus Jacobus Mihalich Munich*] i Franke r. Pagan [*Francisca n. Pagan*]. Mlađa sestra, Petra Antonija Kucajić [*Petrina Antonia Kuczaich*], udala se sljedeće godine na L22/25/25 za Matiju Blažića Barinova [*Mathias Blazich Barina*]

²⁸ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839*. Kao i na prethodnom kućnom broju u slučaju prezimena Blečić Frlan [*Blecich Ferlan*], nešto se je slično dogodilo i ovdje. Naime roditelji ove osobe bili su Grgo Valentin Kucaj [*Gregorius Valentin Kuczai*] i Margareta r. Mišćenić [*Margaretha n. Miscenich*], a djed je također imao prezime Valentin Kucaj [*Valentin Kuczai*]. Tijekom vremena izgubio se je dio prezimena Valentin [*Valentin*], a preostao je dio koji se i danas koristi, tj. Kucajić [*Kuczai*].

²⁹ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839*. Kao i u dva ranije navedena slučaja, i ovdje postoji transformacija prezimena, koja je vjerojatno nastala pri upisima u matične knjige, te se je nakon nekog vremena postojeće stanje upisa smatralo ispravnim. Za troje djece ove osobe u lovranskoj Matičnoj knjizi krštenih navedena je majka kao Katarina r. Rosović [*Catharina n. Rosovich*], a za ostale kao Katarina r. Dešković [*Catharina n. Deskovich*], što je zapravo prezime njezina prvog supruga. No detaljnijim pregledom mošćeničkih stališa duša kao i matičnih knjiga vidljivo je da se njezin otac Bartol [*Bartholomeus*] vodi pod prezimenom Kalčić Pače zvani Rosović [*Kalcich Pace vulgo Rossovich*], a konačno rješenje ove zbrke oko prezimena daje mošćenička matična knjiga vjenčanih u kojoj upis vjenčanja djeda i bake ove osobe pokazuje da se radi o Ivanu Kalčiću Pači [*Joannes Calcich Pace*] i Antoniji r. Rosović [*Antonia n. Rosovich*]. Majka Katarine r. Kalčić Pače [*Catharina n. Calcich Pace*] bila je Jelena r. Rubinić Sučić [*Helena n. Rubinich Sucich*].

(8.2.1801.–4.1.1876.), sina ranije spominjanih Antona [*Antonius*] i Jelene r. Jakovašić [*Helena n. Giacovassich*]. Imajući u vidu da je Gašpar Blečić [*Casparus Blecich*] s prethodnog kućnog broja također oženio jednu Blažić Barinovu [*Blazich Barina*], sestru osobe za koju se je udala Petra Antonija Kucajić [*Petrina Antonia Kuczaich*] s ovog kućnog broja, postaje jasnije zbog čega su se dva kućna broja sredinom XIX. st. spojila, a povezano s pripadnicima lovranske obitelji Blažić Barina [*Blazich Barina*].

Budući da je bio najstarije dijete u obitelji Kucajića [*Kuczai-ch*] koji su stanovali na kućnom broju L89/103/103, Josipu Kucajiću [*Josephus Kuczaich*] (21.1.1816.–18.12.1873.) pripalo je nepisano pravo da 30.1.1839. u kuću dovede nevjestu Katarinu r. Trdić [*Catharina n. Terdich*] (12.12.1814.–27.9.1894.) iz L60/73/73, kćer pomorca Josipa [*Josephus*] i Josipe r. Priskić Vodopija [*Josepha n. Prischich (Priskich) Vodopia*]. Novopridošla mladenka bila je u rodbinskoj vezi s prvom suprugom svekra Antona Kucajića Grgurinića [*Antonius Kuczaich Ghergurincich*], čija je bila nećakinja. Djeca Kucajićevih [*Kuczaich*] bili su sin Josip [*Josephus*], r. 3.8.1839., čija je daljnja sudbina nepoznata, te kćeri Benjamina [*Beniamina*] (18.5.1843.–21.4.1873.), Antonija [*Antonia*] (15.9.1846.–18.6.1864.) te Petra Ludviga Kucajić [*Petra Ludovica Kuczaich*] (21.2.1849.–12.1894.). Obje su se sestre Kucajić [*Kuczaich*] udale u druge obitelji u Lovranu, i to starija Benjamina [*Beniamina*] dana 28.2.1867. na L46/56/57 za Ludviga Hijacinta Kurelića [*Ludovicus Hyacintus Curelich*] (25.8.1833.–31.8.1920.), sina Kastula [*Castulus*] i Ludvige r. Bradičić [*Ludovica n. Bradicich*], dok se je mlađa, Petra Ludviga [*Petra Ludovica*], udala 21.10.1882. za Vjekoslava Jeletića [*Aloysius Gieletich*] (14.5.1857.–2.5.1884.), od oca Ivana [*Joannes*] i majke Marije r. Marušić [*Maria n. Marussich*] iz Oprića 16/59.

Slijedom porodičnih veza svoje majke Benjamine [*Beniamina*], njezin se je sin Josip Kastulo Kurelić [*Josephus Castulus Curelich*], r. 12.9.1869. vratio pred kraj XIX. st. u kuću njezinih roditelja te ondje zasnovao svoju obitelj. Dana 22.6.1892. oženio je Petru Antoniju r. Kršanac Cintovu [*Petrina Antonia n. Chersanac (Kersanac)*] (20.6.1871.–12.9.1908.) iz Sv. Franje 75, kćer Antona [*Antonius*] i Marije r. Žmarić [*Maria n. Zmarich*].³⁰ Iz tog braka rođeni su sinovi

³⁰ Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 2, 2012., str. 85–118. Na str. 112 spominje se nepoznata Marija Kršanac [*Maria Chersanac (Kersanac)*], koja se pojavljuje na adresi L22/26/26, jednom od tri objekta u istočnom dijelu lovranske gradske jezgre

Slika 9. Braća Josip i Anton Kurelić iz L89/103/103

Josip Kurelić [*Josephus Curelich*], r. 23.4.1893., Ivan Vinko [*Johannes Vincentius*] (22.1.1895.–1919.) te Anton Jakov Kurelić [*Antonius Jacobus Curelich*], r. 25.7.1896. godine.

Relativno malen broj novorođene djece, ali i porodična povezanost obitelji Battestin, doveli su s vremenom i do fuzije dviju zgrada na adresama L90/104/104 i L90/104/105 u jedinstveni objekt. U kući na adresi L90/104/104 bio je krajem XIX. st. glavom obitelji Franjo Jakov Battestin Krompo [*Franciscus Jacobus Battestin Crompo*] (17.7.1762.–3.2.1840.), sin Mihovila [*Michaelis*] i Katarine r. Priskiđ [*Catharina n. Prischich (Priskich)*]. Krompova [*Crompo*] supruga od 17.12.1786. bila je Jelena r. Battestin [*Helena n. Battestin*] (2.2.1761.–6.3.1830.), kći Matije [*Mathias*] i Katarine r. Katešić [*Catharina n. Cattesich*], zadnja osoba iz te loze Battestina [*Battestin*]. Djeca Battestin Krompovih [*Battestin Crompo*] bila su sin Franjo Battestin [*Francisus Battestin*] (30.7.1798.–25.1.1874.), koji je živio na starini roditelja neoženjen, njegov brat Gašpar [*Casparus*], r. 6.1.1791., koji je po vjenčanju odselio na L94/111(112)/111,

---

koji su u to doba u vlasništvu pomorca Josipa Kučaića [*Josephus Kuczaich (Kucaich)*]. Dodatnim rodoslovnim istraživanjem utvrđena je porodična veza ovih dviju osoba kako slijedi: spomenuti Josip Kučaić [*Josephus Kuczaich (Kucaich)*] imao je dvije kćeri: Benjaminu Kučaić [*Beniamina Kuczaich (Kucaich)*], r. 1843., i Petru Ludvigu [*Petra Lodovica*], r. 1849. Benjaminin sin Josip Kastulo Kurelić [*Josephus Castulus Curelich*], r. 1869., oženio je Petru Antoniju r. Kršanac [*Petra Antonia Chersanac (Kersanac)*], a njezina majka Marija r. Žmarić [*Maria n. Zmarich*] upravo je u oba rada spomenuta, nepoznata osoba.

te sestra Franka [*Francisca*] (26.9.1795.–3.5.1881.), koja se je 26.10.1825. udala na L28/35/35 za parona Antona Letisa Strica [*Antonius Lettis Stricz*], r. 23.10.1788., sina istoimenog oca i Katarine r. Trdić [*Catharina n. Terdich*]. On je od 1823. bio udovac Franke r. Cupar [*Francisca n. Zupar*] (20.11.1783.–5.10.1823.).

Tko je živio na kućnom broju L90/104/105 početkom XIX. st., nažalost, nije poznato jer u najstarijem lovranskom stališu duša rubrika za taj kućni broj nije ni predviđena. Ubilježba ovog kućnog broja vjerojatno je preskočena jer u to vrijeme u njemu nitko ne živi. Kuća se nalazila sa stražnje strane prethodnog objekta L90/104/104, gledano od Trga sv. Jurja. Nakon 1850. godine stanovnici ovog kućnog broja također su članovi obitelji Battestin Krompo [*Battestin Crompo*], tj. jedan od sinova ranije spomenuta Gašpara Battestina [*Casparus Battestin*]. Radi se također o Gašparu Battestinu [*Casparus Battestin*] (18.11.1823.–20.12.1906.), koji je ovdje zasnovao obitelji nakon što je 27.2.1862. oženio Ivanu Jakominu r. Cerčić [*Joanna Jacomina n. Cercich*] (28.12.1832.–30.6.1910.), kćer Ivana [*Joannes*] i Ivane r. Fracassa [*Joanna n. Fracassa*] iz L11/14/14. Ona je rodila troje djece, i to sina Ivana Battestina [*Joannes Battestin*] (15.4.1865.–2.5.1884.), umrla u bolnici u Trstu, te kćeri Mariju Sofiju [*Maria Sophia*] (16.2.1868.–4.5.1897.), koja je živjela kod kuće neudana, i Antoniju Mariju Feliciju Battestin [*Antonia Maria Felitia Battestin*] (17.1.1863.–28.2.1928.). Posljednja je u Lovranu 1.2.1888. ozakonila svoju vezu uzevši za supruga Paškvala Peršića Belinića [*Pasqualis Persich Belinich*] (25.3.1854.–29.1.1924.) iz Oprića 107/63, od Ivana [*Joannes*] i Antonije r. Marušić [*Antonia n. Marussich*]. Iz ovog su se braka do kraja XIX. st. rodile kćeri Amelija [*Amelia*] (5.11.1888.–1922.) i Cecilija Ivana Peršić [*Cecilia Joanna Persich*], r. 22.6.1895. godine.

Letisevi [*Lettis*] predstavljaju vjerojatno jednu od najstarijih obitelji lovranskog Municipalisa. U prvoj polovici XVIII. st. čak su se dva Letisa [*Lettis*] oženila za djevojke iz najmoćnije lovranske obitelji de Terzi [*de Terzy*], međutim do kraja toga stoljeća pripadnici su tih obitelji izumrli s obzirom na to da su ili imali samo ženske potomke ili se muški potomci nisu ženili, pa je prezime s njihovom smrću nestajalo. No jedna obitelj Letisevih [*Lettis*], potomci Bartola [*Bartholomeus*] i Katarine [*Catharina*], preživjela je taj period isključivo zahvaljujući tome što je u generaciji koja je rođena oko 1750. god. bilo čak četvero sinova, koji su se kasnije oženili i

formirali vlastite obitelji po cijelom Municipalisu, i to na adresama L27/33(34)/34/29/26,³¹ L31(123)/38/38, L28/35/35 i L91/106/106.

Na adresi L91/106/106 zadržao se je njihov sin Josip Letis Stric [*Josephus Letis Stricz*] (1.11.1753.–17.10.1816.) nakon što je 17.1.1784. oženio Mateju r. Peršić Bolthausen [*Matthea n. Persich Bolthausen*] (20.2.1764.–8.12.1834.), kćer suca Franje [*Franciscus*] i Mateje r. Dešković [*Matthea n. Deskovich*].³² Nesretni se je *pater familias* Josip [*Josephus*] potopio brodom kod Raba, a s njime je u listopadu 1816. stradao i njegov istoimeni sin r. 25.9.1791. godine. Po moru je oko 1823. godine nastradao i njegov brat Rajmond Letis [*Raymondus Lettis*], r. 31.8.1800., a pomorac je također bio i njihov brat Ivan Letis Stric [*Joannes Letis Stricz*] (26.5.1795.–17.5.1869.), koji je od 31.10.1829. bio u braku Nevenkom r. Priskić Febraro [*Innocentia n. Prischich (Priskich) Febraro*], r. 28.12.1807., iz L62/72/72, od Franje Borgiasa [*Franciscus Borgias*] i Antonije r. Cigančić [*Antonia n. Cigancich*]. Iz tog braka nije bilo živućih potomaka.

Četvrti sin Letis Stričevih [*Letis Stricz*] s ovog kućnog broja bio je Božo Ivan [*Nathalis Joannes*] (25.12.1787.–21.8.1828.), od 21.2.1810. suprug Jelene r. Battestin [*Helena n. Battestin*] (24.4.1787.–13.7.1869.) iz L37/45/44. Iz braka s kćeri Franje Ivana [*Franciscus Joannes*] i Jelene r. Rajčić [*Helena n. Raicich*] na svijet je, uz šestero djece koja su umrla u dječjoj dobi, došlo i četvero djece koja su dočekala punoljetnost. Sin Josip Letis [*Josephus Lettis*] (18.9.1821.–13.8.1878.) iz braka sklopljena 22.6.1853. s Ludvigom r. Kurelić [*Ludovica n. Curelich*] (13.2.1823.–12.2.1902.), kćeri Franje Kurelića Perdalića [*Franciscus Curelich Perdalich*] i Antonije r. Priskić [*Antonia n. Prischich (Priskich)*] iz L76/89/89, nije imao potomaka. Iste godine udala se i njegova sestra Marija r. Letis [*Maria*

³¹ Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, str. 233–282. Osim s de Tercijima [*de Terzy*], lovranska rodoslovna vrela dokazuju i vezu Letisevih [*Lettis*] s drugim moćnim i uglednim lovranskim obiteljima. Tako je na str. 240 opisana rodbinska veza Letisevih [*Lettis*] s broja L27/33(34)/34 s Ruščićima [*Ruscich*], koji su dali veći broj lovranskih svećenika i uglednika.

³² HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00225. Za ovu je osobu u Državnom arhivu u Rijeci sačuvana oporuka od 10.12.1801. godine, sastavljena u njezinoj kući u lovranskoj citadeli. Oporučiteljica određuje svoju kćer Mateju [*Matthea*] i zeta Josipa Letisa Strica [*Josephus Lettis Stricz*] univerzalnim nasljednicima te svoju imovinu, koja se je većinom sastojala od zemljištva (vinogradi i stabla maruna) te nešto novaca, dijeli između svoje djece. Interesantno je da se u oporuci spominje i sin koji se nalazi u Dalmaciji, kojemu oporučiteljica ostavlja novce za kupnju bracere. Oporučiteljica je ovaj svijet napustila dana 17.1.1802. godine.

n. Lettis] (18.1.1824.–3.7.1890.), i to za ranije spominjana Josipa Priskića [*Josephus Prischich (Priskich)*] (10.3.1813.–17.6.1873.) iz L83/96/96. Kći Bože Ivana [*Nathalis Joannes*] i Jelene r. Battestin [*Helena n. Battestin*] bila je i Matilda Letis [*Mathilda Lettis*] (27.2.1828.–22.1.1911.) koja iz prvog braka, sklopljena 16.4.1855. s Vinkom Lovretićem Pačijom [*Vincentius Lovretich Pacchia*], r. 26.7.1830. na L51/61/62, sinom Dominika Luke [*Dominicus Lucas*] i Antonije Marije r. Adrario [*Antonia Maria n. Adrario*], nije imala djece. Pet godina nakon što je stigla vijest da je suprug upravo poginuo u egipatskoj Aleksandriji, Matilda Letis [*Mathilda Lettis*] ponovo se udala za udovca Franju Dobrecu Nanetića [*Franciscus Dobrez Nanetich*] (9.11.1828.–20.3.1925.), sina istoimenog oca i Marije Elizabete r. Štiglić [*Maria Elisabetha n. Stiglich*] iz L8/11/11. Ni iz ovog braka nije bilo potomaka, osim što je udovac sa sobom u kuću doveo Mariju Emu Dobrec [*Maria Emma Dobrez*], r. 15.7.1865., kćer iz prvog braka s Ludvigom r. Priskiće [*Ludovica n. Prischich (Priskich)*] (20.10.1831.–7.8.1872.). Njezin je odabranik pak od 11.10.1888. bio jedan drugi Letis [*Lettis*], Josip [*Josephus*], r. 21.11.1863., iz L31/38/38 i L123/103, sin Antona Bazilija Letisa Baračele [*Antonius Basilius Lettis Baracela*] i Franke r. Cupar [*Francisca n. Zupar*]. Iz njihova braka u XIX. st. rodili su se Eleonor Spiridon Letis [*Eleonurus Spiridonus Lettis*], r. 13.5.1894., Karmelina Ivana [*Carmelina Joanna*], r. 13.7.1897., te Josip Franjo Letis [*Josephus Franciscus Lettis*], r. 2.10.1899. godine.

Četvrto dijete Bože Ivana Letisa [*Nathalis Joannes Lettis*] i njegove supruge Jelene [*Helena*] bio je sin Franjo Letis [*Franciscus Lettis*] (5.10.1813.–14.4.1891.), za kojega se u povijesnim vrelima navodi da je bio stolar, dakle ponešto drugačije od obiteljske pomoračke tradicije Letisevih [*Lettis*]. Ono što je također kod njega drugačije od ostalih Letisa [*Lettis*] jest to da je za suprugu odabrao djevojku izvan gradskih zidana, Franku r. Mrak Pahić [*Francisca n. Mrach Pahich*] (15.6.1815.–19.11.1898.) iz Sv. Franje 5, kćer Antona [*Antonius*] i Franke r. Hupić [*Francisca n. Hupich*]. U prvoj sljedećoj generaciji u ovoj obitelji bilo je petero djece, dva brata i tri sestre, koji su doživjeli punoljetnost. Za razliku od brata Arona [*Aaron*] (13.4.1852.–17.11.1884.), koji je umro od sušice, neoženjen i bez potomaka, Franjo Mojses Letis [*Franciscus Moyses Lettis*] (28.3.1850.–12.10.1905.), zajedno s od 14.5.1873. zakonitom suprugom Angelinom r. Vidošić [*Angelina n. Vidossich*] (12.9.1852.–6.7.1928.) iz L55/63/64, kćeri Matije Paškvala Vidošića Čufića [*Mathias Pasqualis Vidossich Zuffich*] i Marije Vinke r.

Kurelić [*Maria Vincentia n. Curelich*], imao je za tadašnje prilike respektabilan broj djece koja su doživjela punoljetnost, i to njih jedanaestero. To su bili redom: Vinka Vjekoslava Letis [*Vincentia Aloysia Lettis*], r. 21.6.1873., Marija Petrina [*Maria Petrina*], r. 29.6.1874., Franjo Matija [*Franciscus Mathias*], r. 20.8.1875., Anton Ivan [*Antonius Joannes*], r. 11.1.1877., Angelina [*Angelina*], r. 10.5.1878., Antonija Franka [*Antonia Francisca*], r. 26.1.1880., Josipa [*Josepha*], r. 24.2.1882., Mihovil Josip [*Michaelis Josephus*], r. 3.10.1883., Silvestra Natalija [*Silvestra Nathalina*], r. 1.1.1885., Josip Grgur [*Josephus Gregorius*], r. 13.3.1887., te Paškvala Jurja Letis [*Pasquala Georgina Lettis*], r. 25.3.1891. godine. Spomenuta obitelj živjela je na starini Letisevih [*Lettis*], ali i u svojoj novoj kući izvan gradskih zidina na adresi L124/104. Od spomenute djece do kraja XIX. st. jedino se je 7.2.1898. udala te od kuće na L83/96/96 odselila kći Antonija Franka [*Antonia Francisca*], čiji je izabranik bio ranije spominjan Anton Benedikt Priskić [*Antonius Benedictus Prischich (Priskich)*].

Kao što je ranije navedeno, stolar Franjo Letis [*Franciscus Lettis*] i njegova supruga Franka r. Mrak Pahić [*Francisca n. Mrach Pahich*] imali su i tri kćeri, koje su se u periodu od 1866. do 1878. podavale te odselile od kuće. Prva je od kuće, udajom 9.8.1866., otišla kći Erminija [*Herminia*] (20.12.1846.–4.10.1920.), čiji je suprug bio Ivan Cupar [*Joannes Zupar*] (27.11.1840.–10.1902.) iz L33/41/41, od Mikule [*Nicolaus*] i Vinke r. Depolli [*Vincentia n. Depolli*]. Po vjenčanju su Cuprovi [*Zupar*] stekli kuću i živjeli na L38/46/45. Interesantno je da se je njezina mlađa sestra Ida Justina Letis [*Ida Justina Lettis*] (6.11.1848.–8.7.1931.) udala 26.12.1878. za brata njezina supruga, Feliksa Cupra [*Felix Zupar*] (6.9.1844.–22.2.1881.), udovca Vjekoslave r. Harasin [*Aloysia n. Harasin*] (1.12.1848.–3.12.1877.), s kojime živi na L36(35)/43(44)/43. Konačno, izabranik srednje kćeri Silvije [*Sylvia*] od 13.10.1845. bio je Ivan Lenac [*Joannes Lenaz*] (27.2.1840.–9.1.1924.), sin Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Dešković [*Antonia n. Descovich*] iz L65/77/77.

Kuća na broju L49/107/107 poznata je kao dom jedne od danas najpoznatijih osoba koje su se rodile na području Lovrana, a koji je pripadao obitelji Palmić [*Palmich*]. No prije Palmića [*Palmich*] tu su stanovali pripadnici obitelji Mauretić Jakša [*Mauretich Jaxa*], i to pomorac Bartol [*Bartholomeus*] (12.8.1758.–22.1.1813.), od Mihovila zvana Baćinić [*Michaelis vulgo Bachinich*] i Jelene r. Rajčić [*Helena n. Raicich*], i njegova supruga Antonija r. Randić [*Antonia n. Randich*] (9.1.1753.–14.2.1834.), od Tome [*Thomas*] i Antonije r.

Čeh [*Antonia n. Czeh (Zech)*]. Ovaj par, vjenčan 10.2.1779., imao je samo jedno dijete koje je doživjelo punoljetnost, i to sina Josipa [*Josephus*] (1.3.1784.–4.7.1815.). On je 26.11.1808. oženio Mariju r. Rosović [*Maria n. Rossovich*], r. 10.10.1786., kćer Gašpara [*Casparus*] i Marije Antonije r. Papić [*Maria Antonia n. Papich*] iz L31/32/32, te je po njegovoj smrti udovica sa sinom jedincem Josipom Lukom [*Josephus Lucas*], r. 18.10.1809., odselila na L-/75/75. Razlog selidbi bila je činjenica da se je 12.3.1816. drugi put udala, ovaj put za Mikulu Šimuna Priskića Vodopiju [*Nicolaus Simonis Prischich (Priskich) Vodopia*], r. 5.10.1784., sina Antona [*Antonius*] i Katarine r. Blažinić [*Catharina n. Blazinich*].

Za razliku od Mauretićevih [*Mauretich*], koji su imali mali broj potomaka, tek jednog po generaciji, Palmići [*Palmich*], koji su kuću stekli ubrzo nakon odlaska bivših stanara na L-/75/75, po tom su pitanju bili prilično uspješniji. Glava te obitelji bio je Gašpar Palmić Baris [*Casparus Palmich Baris*], r. 5.1.1797. na Sv. Franjo 95/Mandići 29, sin Antona [*Antonius*] i Lucije r. Čiparić [*Lucia n. Ciparich*]. Ovaj je majstor, po zanimanju kovač, oženio 18.2.1822. lovransku prima-lju Mateju r. Negrić [*Matthea n. Negrich*] (20.1.1803.–17.10.1886.), kćer Mikule de Tolentina Negrića Drdića [*Nicolaus de Tolentino Negrich Derdich*] i Katarine r. Jeletić Hor [*Catharina n. Gieletich Hor*]. Palmić Barisovi [*Palmich Baris*] imali su petero djece koja su doživjela punoljetnost, od kojih se je jedina kći, Natalija Palmić [*Nathala Palmich*], r. 1.1.1837., udala 28.10.1861. na Sv. Franjo 22 za siročić iz tršćanskog sirotišta, postolara Giovannija Giovanuttija [*Joannes Giovanutti*], r. 10.9.1837.,³³ koji je bio raspoređen i odrastao u obitelji Matije Mihalića Martinačića [*Mathias Michalich Martinacich*] i Antonije r. Vodopijić [*Antonia n. Vodopijich*] na Sv. Franjo 22/27. Od kuće je 29.10.1873. odselio na L78/92/92 i sin Palmićevih [*Palmich*] Josip [*Josephus*] (17.3.1828.–7.3.1888.), nakon što je oženio Antoniju r. Sepalić [*Antonia n. Sepalich*] (12.6.1842.–25.6.1919.) iz Oprića 9, od Matije [*Mathias*] i Antonije r. Basan [*Antonia n. Bassan*].

³³ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839*. Na samome kraju ovog stališa duša (str. 321–325) naveden je popis od 69 štićenika bivšeg tršćanskog sirotišta [*ex Orfanotrophio Tergestino Pueri ad nutriendum commissi fuere*], na kojem se nalazi i ova osoba. Sva su djeca krštena od 1837. do 1845. i bila su raspoređena po obiteljima lovranskog zaleđa, zaduženim da se za njih brinu. V. Bertoša, Mislava, *Djeca iz obrtaljke: nametnuto ime i izgubljeni identitet*, Profil International, Zagreb, 2005. U navedenom djelu autorica detaljno analizira mnogobrojne primjere iz navedene ustanove, a na kraju knjige donosi i cjelovit popis te djece baš za navedeno razdoblje.

Od preostale trojice braće Palmić Baris [*Palmich Baris*], dvojica su oženila djevojke s područja veprinačke župe te živjela u Lovranu na nepoznatim adresama.³⁴ Prvi je od njih Bernard Palmić [*Bernardus Palmich*] (19.8.1845.–21.10.1923.), čija je odabranica od 17.9.1870. bila Valburga r. Patuh [*Walburga n. Patuch*], r. 20.8.1850., kći Josipa [*Josephus*] i Franke r. Tancabel [*Francisca n. Tanzabel*] iz Poljana 97/74/Rumčeva12/16, zaselak Strmice. Drugi brat bio je slavni moreplovac Vinko Palmić zvani Vicko [*Vincentius Palmich vulgo Vicko*] (19.6.1841.–Trst, 1885.),³⁵ koji je svoju buduću suprugu otišao pronaći u ne baš tako daleku Iku. Dana 8.2.1875. oženio je Mariju r. Mender [*Maria n. Mender*], r. 23.7.1848., iz Poljana 8/55/55, kćer Vinka [*Vincentius*] i Antonije r. Mladenić [*Antonia n. Mladenich*].

Slika 10. Sudionici ekspedicije na Sjeverni pol, među kojima se nalazi i Vicko Palmić iz L49/107/107

Preostalo dijete Palmić Barisovih [*Palmich Baris*] bilo je ujedno i njihovo najstarije dijete, kojemu su na krštenju 10.9.1822.

³⁴ Više rodoslovnih podataka o podrijetlu obitelji poljanskih nevjesti u lovranskoj obitelji Palmić Baris [*Palmich Baris*] nastanjenoj na L49/107/107 moguće je pronaći u: Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga I. Poljane i Puharska*, Državni arhiv u Rijeci, Rijeka, 2008., str 118, 224.

³⁵ V. Walsch, Stephen, „Liberalism at High Latitudes: The Politics of Polar Exploration in the Habsburg Monarchy“, *Austrian History Yearbook*, Vol. 47, 2016., str. 89–106. Autor navodi sastav moreplovaca koji su se vratili s polarne ekspedicije na koju su krenuli brodom „Teggethoff“, poimenično navodeći Lovranca Vicka Palmića [*Vincentius Palmich*]. On je bio jedan od trojice pripadnika ekspedicije s područja Liburnije, tzv. *Quarnerola*. Prema autoru, svečani doček moreplovaca bio je organiziran u Beču 25.9.1874. i na njemu je bilo oko 250.000 ljudi, tj. oko četvrtina tadašnje populacije grada Beča.

nadjenuli ime Matija [*Mathias*]. Kako je to bilo opisano i u nekim ranijim slučajevima, on je kao najstariji, kako se je približavalo vrijeme vjenčanja, imao pravo birati. I izabrao je ostanak i razvoj obitelji kod vlastite kuće. Njegova prva supruga bila je od 16.4.1855. Trevižanka Caterina Virginia r. Deana [*Catharina Virginia n. Deana*], r. 1834., od krojača Giacomina [*Jacobus*] i Valentine r. Carrara [*Valentina n. Carrara*]. Nesretna je Caterina [*Catharina*] napustila ovaj svijet samo 14 dana nakon vjenčanja te je udovac bio prinuđen naći drugu suprugu. Bila je to Ana r. Blažić [*Anna n. Blasich*], r. 27.4.1828., od Mihovila Blažića Černjaka [*Michaelis Blasich Cernjak*] i Marije r. Jurinčić [*Maria n. Jurincich*] iz Tuliševice 81/Draga 81. Iz njihova braka, sklopljena 27.4.1857., rodila se je 22.9.1857. djevojčica Marija Palmić [*Maria n. Palmich*]. Ona u lovranski Stari grad 26.5.1883. dovodi supruga, susjeda s majčine starine Andriju Blažića [*Andreas Blasich*] (4.9.1857.–9.12.1916.), sina istoimenog oca i Ane r. Sirotnjak Pastir [*Anna n. Sirotgnjak Pastir*]. Po vjenčanju su otišli živjeti te zasnovali obitelj na L64/76/76, u kuću u kojoj su prvotno našli smještaj njezin djed, ranije spomenuti Gašpar Palmić Baris [*Casparus Palmich Baris*], i njegova sestra Marija Mateja r. Palmić Baris [*Maria Matheja n. Palmich Baris*], r. 16.1.1802. Tu su našli utočište kada su se iz Sv. Franje spustili živjeti u lovranski Stari grad.

Objekt na broju L49/107/108 jedan je od misterioznijih u lovranskom Starom gradu. U zasebnoj formi postoji samo na mapi franciskanske izmjere iz 1820. godine, a kasnije se spaja s prethodnom kućom, u kojoj stanuju Palmić Barisi [*Palmich Baris*]. U istoj mjeri u kojoj je objekt misteriozan, to se odnosi i na njegove stanovnike. Od svih dostupnih lovranskih rodoslovnih vrela na ovom se broju spominje, i to samo u jednom vrelu na jednom mjestu, neki Juraj Minić [*Georgius Minich*], r. 1750. godine. Temeljem tog zapisa ovo osobu nije bilo moguće dovesti u vezu ni s jednom lovranskom starosjedilačkom obitelji.

U svakom je mjestu gdje je djelovala škola od davnina postojala i kuća za učitelje. Kao prvi učitelji u Lovranu spominju se svećenik Celigoj [*Celligoi*]³⁶ i Slovenac Ivan Vončina [*Joannes Wontschina*] (26.8.1801.–1.6.1873.),³⁷ sin istoimenog oca i Agneze

³⁶ Venturini, Domenico, *Sulla Riviera Liburnica (Impressioni e note)*, Stabilimento Tipografico A. Chiuzzelin & Co., Rijeka, 1897. Na str. 56 autor opisuje lovranskog učitelja, svećenika Celigoja [*Celligoi*], za kojega navodi da dolazi iz Rijeke i koji školsku djecu podučava latinskom jeziku.

³⁷ *Schematismo dell'Imperiale Regio Litorale Austriaco-Illirico*, Tipografia Eredi Coletti, Trieste, 1824. Na str. 148 spominje se Ivan Vončina [*Joannes Wontshina*] u svojstvu

r. Liker [*Agnes n. Liker*]. Vončina [*Wontschina*] odgovornu dužnost poučavanja lovranske djece u trivijalnoj školi obavljao je sve do 1863. godine.³⁸ Dana 26.5.1824. oženio je Anu r. Bradičić [*Anna n. Bradicich*] (18.7.1797.–20.5.1873.) iz L46/56/57, od posjednika Vjekoslava [*Aloysius*] i Ivane r. Rajčić [*Joanna n. Raicich*]. Ovaj je bračni par, koji živi na L92(93)/108(109)/109, imao jedanaestero djece, od kojih je više od polovice umrlo u adolescentskoj dobi. Budući da je Ivan Vončina [*Joannes Wontschina*] 30-ih godina XIX. st. bio učitelj i u mošćeničkoj školi, ondje su se rodili sinovi Karlo [*Carolus*], r. 5.11.1833., čija je daljnja sudbina nepoznata, i Srećko [*Felix*], r. 5.1835. godine.³⁹ U Lovranu su se pak, pored onih koji su umrli mali, rodili sin Ivan Nevenko [*Joannes Innocens*], r. 27.12.1837., čija je daljnja sudbina također nepoznata, i kći Filomena Marija Vinka Vončina [*Philomena Maria Vincentia Wontshina*] (2.4.1844.–25.2.1909.), koja je jedina od djece ostala živjeti u Lovranu. Dana 2.3.1878. udala se na L46/56/57 za rođaka u prvom koljenu Antona Bradičića [*Antonius Bradicich*] (14.10.1843.–3.4.1903.), od Aleksandra Anastazija [*Alexander Anastasius*] i Eufemije Josipe r. Franjul [*Euphemia Josepha n. Fragnul*]. Majka Filomene Marije Vinke Vončina [*Philomena Maria Vincentia Wontshina*] i otac Antona Bradičića [*Antonius Bradicich*] bili su brat i sestra, odakle i proizlazi iznijeta rodbinska veza. Zbog te dodatne povezanosti moguće je da sredinom XIX. st. obitelj učitelja Vončine [*Wontschina*] odlazi živjeti u kuću Bradičićevih [*Bradicich*] na adresi L46/56/57.

Sredinom XIX. st., kada su Vončine [*Wontschina*] već bili otišli, kuća je podijeljena na dva dijela, što je vidljivo iz numeracije oko 1875. godine. U dijelu kuće na adresi L92/108/109 novi stanovnici bili su članovi obitelji Skocanić [*Scozanich*], čija je glava pomorac Ivan Skocanić [*Joannes Scozanich*] (28.12.1817.–10.5.1873.) pristigao iz Tuliševice 17/25, čiji su roditelji Matija [*Mathias*] i Antonija

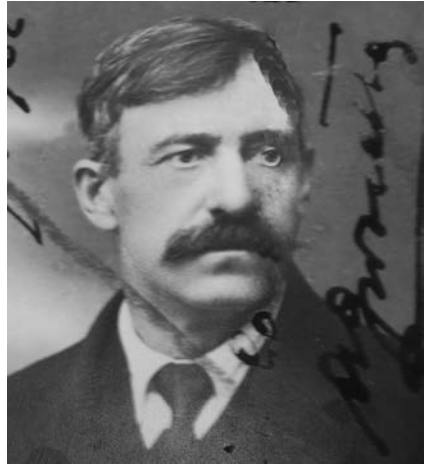
---

učitelja u lovranskoj trivijalnoj školi.

³⁸ Vlašić, Vinka, „Razvoj školstva u Lovranštini“, *Liburnijske teme*, knj. 6, 1987., str. 123–135. Autorica spominje da je učitelj Ivan Vončina [*Joannes Wontschina*] bio penzioniran te godine s godišnjom mirovinom od 127,30 forinti. Pored starosti mogući razlog za umirovljenje bila je i okružnica koju je u lovransku školu dostavio carsko-kraljevski inspektor iz Kastva, koji je bio nezadovoljan podučavanjem u trirazrednoj školi na *ilirskom* jeziku te na talijanskom kao sporednom jeziku.

³⁹ Srećko Vončina [*Felix Wontschina*] kao otac Vita von Vončine [*Vitus von Wontschina*], koji je nakon 5. razreda realne gimnazije upisao pomorsku kadetsku školu u Puli, gdje se je zanimao za botaniku, spominje se sporadično u: Drescher, Anton – Scharfetter, Astrid, „Ärzte, Juristen und K.u.K. Offiziere als Sammler im Herbarium GZU“, *Sauteria*, 16, 2008., str. 301–305. Godine 1885. u svojstvu kadeta na SMSDonau sudjelovao je u ekspediciji botaničara po zapadnoj Indiji i sjevernoj Americi.

r. Blečić [*Antonia n. Blecich*]. Iz braka sklopljena 16.2.1852. s prvom suprugom Petronilom r. Sorich [*Petronilla n. Sorich*], r. 25.6.1832., od Ivana [*Joannes*] i Ane Jelene r. Gržančić [*Anna Helena n. Grzancich*] iz L85/98/98 i Tuliševice 3, rodila se je kći Marija Skocanić [*Maria Scozanich*] (22.10.1856.–6.3.1884.). Ona je odselila u Rijeku, gdje se je 1878. godine udala za nekog Antona Peričića [*Antonius Pericich*].

Slika 11. Ivan Matija Skocanić

Drugi brak sklopio je spomenuti Ivan Skocanić [*Joannes Scozanich*] dana 27.4.1864. s Marijom r. Gržančić [*Maria n. Grzancich*] (2.2.1839.–3.9.1922.) iz Tuliševice 7, čiji su roditelji Ivan Srećko [*Joannes Felix*] i Marija Katarina r. Negrić [*Maria Catharina n. Negrich*]. Najstariji sin iz tog braka Ivan Matija Skocanić [*Joannes Mathias Scozanich*], r. 15.9.1869., oženio je 13.11.1897. Vinku Ursulu r. Jeletić [*Vincentia Ursula n. Gieletich*] (19.10.1875.–12.8.1967.), kćer Mihovila [*Michaelis*] i Marije Magdalene r. Tominić [*Maria Magdalena n. Tominich*] iz Sv. Franje 18. Mlađi sin Josip Viktor Skocanić [*Josephus Victor Scozanich*], r. 14.7.1872., izgubio je život potonuvši 1903. s piroskafom „Klek“.⁴⁰ Konačno, u obitelji Skocanić [*Scozanich*] rodila se je i kći Ivana Enrika [*Joanna Henrica*] (6.2.1867.–12.9.1946.), koja se je 24.1.1892. na Voloskom udala za Antona Štolfa [*Antonius Stolf*], r. 6.6.1863. u Pliskovici kod Sežane. Sa suprugom, sinom Vinka [*Vincentius*] i Katarine [*Catharina*], i sa kćeri Jozefinom Marijom Štolfa [*Josephina Maria Stolf*], r. 2.10.1894., emigrirala je u Trst.

U drugom dijelu ove kuće, na adresi L93/109/109, stanuje od sredine XIX. st. bračni par Kokich [*Cochich*]. Dana 15.5.1858. u brak su naime stupili pomorac Franjo Kokić [*Franciscus Kochich*]

⁴⁰ HR-DARI-46, *Pomorska oblast za Ugarsko-Hrvatsko primorje u Rijeci 1870.–1918.*, Godina 1908., Razred XXIX., spis br. 4661. Predmetni spis govori o havariji parobroda „Klek“ deplasmana 3842 tone, koji je za *Ugarsko hrvatsko parobrodarsko društvo za slobodnu plovidbu* sagrađen u Southamptonu 1901. godine. Brod je posljednji put viđen u luci Colombo na Sri Lanki 16.7.1903., a prema pisanju časopisa *Naša Slova* trebao je stići u egipatsku luku Port Said 5.8.1903. godine. S parobrodom je nestao i navedeni lovranski pomorac, a zanimljivo je da se u lovranskim rodoslovnim vrelima kao godina pomorčeva nestanka spominje 1904.

(27.4.1831.–1.7.1902.) i Antonija r. Čeh Kuić [*Antonia n. Zeh (Czeh) Cuich*] (19.1.1836.–9.2.1914.). U obitelji sina istoimenog oca i Mateje r. Klinšić Hmić [*Matthea n. Clinsich Hmich*], umrlog i pokopanog u Trstu, i kćeri Antona Ivana [*Antonius Joannes*] i Marije r. Cepić Sentinić [*Maria n. Cepich Sentinich*], koliko je do sada poznato, nije bilo daljnjih potomaka.

Vlasnik objekta na kućnom broju L94/110/110 bio je krajem XVIII. st. Jure Maurić zvani Prodađa [*Georgius Maurich vulgo Prodagia*] (2.4.1755.–9.4.1828.), od Jakova [*Jacobus*] i Katarine r. Priskić [*Catharina n. Prischich (Priskich)*]. Sa suprugom Marijom r. Mušić [*Maria n. Mussich*] (27.7.1761.–14.2.1826.),⁴¹ od Dizme Antona [*Dismas Antonius*] i Margarete [*Margaretha*], imao je dvije kćeri koje su se udale, Antoniju [*Antonia*], r. 11.8.1791., i Ivanu Maurić Prodađa [*Joanna Maurich Prodagia*], r. 21.6.1795. godine. Mlađa kći Ivana [*Joanna*] vjenčala se 24.5.1821. s u Lovran pristiglim pomorcem Andreom Paganom [*Andreas Pagan*], r. 1783. u talijanskoj Chioggi, sinom Francesca [*Franciscus*] i Elisabete r. Venturini [*Elisabetha n. Venturini*]. Zajedno s u Lovranu rođenim sinovima Giuseppeom Andreom [*Josephus Andreas*], r. 13.3.1825., i Giorgiom [*Georgius*], r. 23.4.1827., te kćeri Antoniom [*Antonia*], r. 7.1.1821., uskoro su odselili u Rijeku.

Starija kći Maurić Prodađa [*Maurich Prodagia*], Antonija [*Antonia*], dovela je 3.10.1820. u kuću zeta Franju Battestina [*Franciscus Battestin*] (3.5.1780.–Rijeka, 1827.), sina Bartola [*Bartholomeus*] i Lucije r. Peršić [*Lucia n. Persich*], te udovca Antonije r. Bradičić [*Antonia n. Bradicich*].⁴² S ocem ovamo dolaze i njegove dvije kćeri iz prvog braka Antonija Battestin [*Antonia Battestin*]

⁴¹ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 295: *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1771.–1824*. Temeljem upisa vjenčanja ovog bračnog para, datirana s 19.12.1779., dalo bi se zaključiti da se ovdje radi o nekoj Mariji r. Mušić [*Maria n. Mussich*]. U matičnim knjigama vjenčanih u trenutku vjenčanja njihovih kćeri pojavljuje se pak djevojačko prezime Minak [*Dminach (Minach)*], a ne Mušić [*Mussich*]. Međutim upis u najstariji lovranski Stališ duša iz 1820. godine pokazuje da se radi o Katarini r. Mušić [*Catharina n. Mussich*], što autori smatraju ispravnim. U prilog tome ide i činjenica da se je navedena osoba udala vrlo mlada, s 18 godina, tako da je mala vjerojatnost da je ranije bila udana za nekog Minaka [*Dminach (Minach)*] te da je pri tome brak sklopljen izvan granica lovranske župe temeljem čega u lovranskoj matičnoj knizi vjenčanih nije ostalo nikakva traga.

⁴² HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. bb. U oporuci od 12.7.1819. Antonija Battestin r. Bradičić [*Antonia Battestin n. Bradicich*] opisuju svoga supruga Franju [*Franciscus*] kao osobu čije su ruke stradale u *canonati*, tj. u bombardiranju. U oporuci spominje i dvije malodobne kćeri Antoniju [*Antonia*] i Margaretu [*Margaretha*].

(23.6.1808.–9.6.1863.)⁴³ te Margareta Battestin [*Margaretha Battestin*], r.4.4.1812. godine. Iz tog braka rodilo se je dvoje djece, koja su dočekala punoljetnost, i to Franka Antonija [*Francisca Antonia*] (28.6.1827.–13.5.1846.) te Franjo Battestin [*Franciscus Battestin*] (20.6.1823.–26.11.1854.). On je 29.1.1849. oženio Franku r. Jakovinić Periša [*Francisca n. Jacovinich Perissa*] (7.5.1819.–15.7.1881.) iz L61/71/71, od Jakova [*Jacobus*] i Jelene r. Pičić Orbić [*Helena n. Picich Orbich*], a iz toga braka nije bilo potomaka koji su doživjeli punoljetnost.

Po smrti Franje Battestina [*Franciscus Battestin*] mlađeg udovica seli na L20/24/24, gdje se 9.1.1861. udaje za ranije spominjana Andriju Paškvala Blečića [*Andreas Pasqualis Blecich*] (7.4.1814.–15.3.1899.), sina Andrije Blečića Frlana [*Andreas Blecich Ferlan*] i Anne r. Rošić [*Anna n. Rossich*] iz L89/103/102, te udovca Felicije r. Depolli [*Felicitas n. Depolli*].

Kućni brojevi 111–117

Obitelj Harapić [*Harapich*] pristigla je u staru lovransku gradsku jezgru iz Tuliševice vjerojatno krajem XVIII. st., budući da kroz raspoložive rodoslovne podatke nije potvrđena nikakva njihova ranija rodbinska veza s obiteljima koje su ondje živjele. Dana 26.8.1791. *uzeli su se* pomorac Ivan Harapić [*Joannes Harapich*] (2.5.1762.–17.8.1844.), od Antona [*Antonius*] i Margarete r. Brnčić [*Margaretha n. Berncich*], i Ana r. Dobrec Škvarić [*Anna n. Dobrez Squarich*] (26.6.1760.–17.2.1839.), od Grgura [*Gregorius*] i Margarete r. Sorich [*Margaretha n. Sorich*], te su se nastanili na kućnom broju L94/111(112)/111. Harapići [*Harapich*] imali su dvoje djece, kćer Luciju [*Lucia*] (2.12.1795.–25.1.1883.) i sina Franju [*Franciscus*] (5.10.1792.–5.4.1876.).

Spomenuta kći Lucija [*Lucia*] u kuću je 23.7.1821. dovela ranije spominjana Gašpara Battestina Krompa [*Casparus Battestin Crompo*] iz L90/104/104. Također je ranije spomenut i njegov istoimeni sin Gašpar [*Casparus*] (18.11.1823.–20.12.1906.), koji se je

⁴³ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 294: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1820.–1890*. U ovom rodoslovnom vrelu, na str. 178, navedeno je da je dana 19.10.1844. Antonija Battestin [*Antonia Battestin*] donijela na ovaj svijet nezakonitu djevojčicu Franku Antoniju [*Francisca Antonia*], a ceremonija krštenja obavljena je 22.10.1844. godine. Ocem se je, u prisustvu svjedoka Matije Pagnića [*Mathias Pagnich*] i Mikule Battestina [*Nicolaus Battestin*], deklarirao za lovranske prilike poprilično nepoznat doseljenik Antonio Maranti [*Antonius Maranti*].

vratio na starinu svoga oca, tj. u kuću L90/104/105, te ondje zasnovao svoju obitelj. Battestin Krompovi [*Battestin Crompo*] sinovi još su i Ivan [*Joannes*], r. 3.11.1826., čija je daljnja sudbina nepoznata, te Josip [*Josephus*], r. 16.10.1836., koji se u lovranskim rodoslovnim vrelima vodi kao emigrant u Ameriku. U obitelji je rođena i jedna kći, po imenu Antonija Roza Battestin [*Antonia Rosa Battestin*] (30.8.1832.–11.4.1892.), a čiji je odabranik od 25.7.1858. bio Josip Trdić [*Josephus Terdich*] (14.3.1832.–25.3.1891.) iz L97/115/115, sin pomorca Antona [*Antonius*] i Franke r. Battestin [*Francisca n. Battestin*]. Trdići [*Terdich*] imali su jednog sina: Josipa Ivana Trdića [*Josephus Joannes Terdich*], r. 27.10.1865. godine.

Sin Harapićevih [*Harapich*] Franjo [*Franciscus*] (5.10.1792.–5.4.1876.) baštiniio je majčin porodični nadimak, tako da se njegova obitelj otada naziva Harapić Škvarićevi [*Harapich Squarich*]. Za nevjestu je 12.1.1825. uzeo Mariju Katarinu r. Klemen [*Maria Catharina n. Clemen*] (9.8.1804.–16.5.1885.), od oca Josipa [*Josephus*] i majke Marije Ane r. Fabijanić Sapić [*Maria Anna n. Fabijanich Sapich*] iz L52/63/63. Svi su sinovi Harapić Škvarićevih [*Harapich Squarich*], osim Ivana Norberta [*Joannes Norbertus*], r. 3.6.1843., čija je daljnja sudbina nepoznata, stradali u argentinskom Buenos Airesu. I dok je za sinove Franju Gašpara [*Franciscus Casparus*], r. 2.1.1826., i Đenara [*Januarius*], r. 17.9.1832., nejasno kako i kada se to dogodilo, za njihova brata Antona Harapića [*Antonius Harapich*], r. 5.8.1834., navedeno je da se radi o 29.2.1880. godine. Prije odlaska na neki od vijaja, on je 5.2.1868. stupio u brak s Antonijom r. Starac [*Antonia n. Staracz*] (19.11.1841.–27.2.1908.) iz L31/38/38, od pomorca Mihovila [*Michaelis*] i Marije Eufemije r. Letis [*Maria Euphemia n. Lettis*]. Kako u braku nije bilo potomaka, Antonova [*Antonius*] udovica vratila se je živjeti na starinu svojih roditelja, da bi se 16.5.1885. ponovo udala za pomorca Antona Lovretića Pačiju [*Antonius Lovretich Pacchia*] (7.9.1838.–6.7.1929.) iz L2/3/3, sina Josipa [*Josephus*] i Marije Natalije r. Priskiće [*Maria Nathala n. Prischich (Priskich)*], te udovca ranije spominjane Antonije r. Kurelić [*Antonia n. Curelich*], r. 1836., iz L87/101/100.

U obitelji Harapić Škvarićevih [*Harapich Squarich*] rodila se 2.3.1840. i kći Karolina [*Carolina*]. Dana 13.7.1867. postala je nevjestom u obitelji Kolmanić [*Colmanich*] na adresi L82(121)/95/95, kamo je i preselila udavši se za ranije spomenuta pomorca Antona Kolmanića [*Antonius Colmanich*]. Nakon što je suprug nestao po moru, spomenuta se kći Harapić Škvarićevih [*Harapich Squarich*] vratila kući, kamo je 2.12.1882. iz Poreča dovela zeta Petra Koracu

[*Petrus Corazza*] (21.1.1846.–27.1.1924.), sina istoimenog oca i Doroteje r. Albaneže [*Dorothea n. Albaneze*]. Mjesec dana nakon teška poroda, točnije 6.4.1887., Karolina r. Harapić [*Carolina n. Harapich*] preminula je, a za njom relativno brzo i novorođenče. Sljedeće godine njezin je udovac ponovo pronašao suprugu, i to Franku r. Priskiće Ivušćić [*Francisca n. Prischich (Priskich) Ivuscich*] (10.10.1852.–19.12.1915.) iz Tuliševice 103/Kali 8, čiji su roditelji Matija [*Mathias*] i Marija Natalija r. Letković [*Maria Nathalia n. Letcovich*].

Slika 12. Franjo Koraca

Djeca su ovog bračnog para Ivan Petar [*Joannes Petrus*], r. 3.5.1889., Josip Vinko [*Josephus Vincentius*], r. 21.3.1891., Franjo [*Franciscus*], r. 3.8.1893., i Anton Josip Koraca [*Antonius Josephus Corazza*], r. 19.5.1896. godine.

U samom srcu lovranskog Starog grada, negdje na polovici udaljenosti između crkvi Sv. Jurja i Sv. Ivana, nalazili su se spojeni jednim pregradnim zidom objekti L95/113(112)/112 i L95/113/113. Prvi je objekt poznat po tome da u njemu, prema lovranskim rodoslovnim vrelima, nitko nije stanovao od početka XIX. st., kao i po tome da se njegov kućni broj 112 na mapi iz 1875. gubi, tj. preskače iz nepoznatih razloga. Na drugom objektu tj. L95/113/113 živi početkom XIX. st. obitelj pomorca Jurja Blečića Sorda [*Georgius Blecich Sordo*] (3.9.1788.–11.6.1830.), rođenog na L48/59/59 od istoimenog oca i majke Marije r. Hamza [*Maria n. Chamsa*], i njegove supruge Josipe r. Mazalin [*Josepha n. Massalin*], r. 11.2.1801., od oca Franje Sebastijana [*Franciscus Sebastianus*] i Antonije r. Čeh [*Antonia n. Cech (Zech)*] iz L70/82/82.⁴⁴

⁴⁴ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 295: Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1771.–1824. Za ovu se osobu u navedenoj matičnoj knjizi kao i u nekim drugim lovranskim rodoslovnim vrelima učestalo pogrešno navodi djevojačko prezime Peršić [*Persich*]. Do zabune dolazi zbog previda svećenika u vezi s drugim brakom njezine majke Barbare Marije r. Pipić [*Barbara Maria n. Pipich*], tj. kada je djevojčica bila stara četiri godine, udovica pok. Ivana Čeha [*Joannes Zeh (Cech)*] udala se je za Matu Peršića [*Matthaeus Persich*].

Premda su se u obitelji Blečić Sordo [*Blecich Sordo*] rodile tri kćeri, Marija Jelena [*Maria Helena*], r. 17.8.1824., Lucija [*Lucia*], r. 5.3.1826., i Lovorka Rozalija [*Laurentia Rosalia*], r. 10.8.1828., o njima u lovranskim rodoslovnim vrelima nakon 1830. godine nema nikakvih podataka. Može se pretpostaviti da su najvjerojatnije odselile u veće gradove, npr. Rijeku ili sl. Od djece tu je još sin Juraj [*Georgius*] (8.8.1822.–29.9.1899.), koji je nosio ime sveca i lovranskog zaštitnika u trećoj uzastopnoj generaciji ove porodice. Dana 21.6.1847. on je u kuću doveo mladu, Mariju Josipu r. Mihalić Tramontana [*Maria Josepha n. Michalich Tramontana*] (14.4.1822.–5.2.1911.), kćer Josipa [*Josephus*] i Marije r. Franjul Mušić [*Maria n. Fragnul Mussich*] iz L58/68(67)/68. Od muške djece Blečić Sordovi [*Blecich Sordo*] imali su sina Antona [*Antonius*] (26.3.1856.–19.9.1869.), koji je kao trinaestogodišnjak nastradao na moru prema Engleskoj, te sina Josipa Jurja [*Josephus Georgius*] (10.8.1950.–Trsat, 18.5.1945.). Taj je pomorski kapetan 31.2.1893. oženio Ikarku Antoniju r. Valentin [*Antonia n. Valentin*] (1.1.1873.–Trsat, 22.9.1911.), kćer Antona [*Antonius*] i Vinke Karoline r. Zahej [*Vincientia Carolina n. Zachei*] iz Oprića 83. Iz ovog su se braka do kraja XIX. st. rodili kći Jozefina Marija [*Josephina Maria*] (9.9.1896.–18.11.1927.) i sin Juraj Anton [*Georgius Antonius*] (10.2.1900.–15.3.1957.).

Tijekom posljednje četvrtine XIX.st. na ovom kućnom broju još živi i obitelj Blečić Sordove [*Blecich Sordo*] kćeri Marije [*Maria*] (6.1.1858.–18.7.1889.), koja je 30.6.1881. u lovransku citadelu dovela Silvija Martinčića [*Silvius Martincich*] (17.2.1852.–18.2.1917.), rođenog na Sv. Franji 31, od oca Franje [*Franciscus*] i Marije Paškvaline r. Tominić [*Maria Pasqualina n. Tominich*]. Iz tog braka rodili su se sinovi Josip [*Josephus*], r. 20.7.1883., i Palmiro Ivan [*Palmirus Joannes*], r. 8.7.1885., te kći Irena Josipa Marija Martinčić [*Irena Josepha Maria Martincich*] (2.8.1887.–25.4.1908.). Drugi brak, s Eufemijom r. Batičić [*Euphemia n. Baticich*], znanom kao Marija [*Maria*] (2.9.1856.–27.12.1918.), rezultirao je samo s kćeri Marijom Antonijom [*Maria Antonia*], r. 13.6.1893. godine.

Osim spomenute Marije [*Maria*] Juraj Blečić Sordo [*Georgius Blecich Sordo*] i njegova supruga Marija Josipa [*Maria Josepha*] imali su još tri kćeri, koje su po udaji odselile od kuće. Njihovo najstarije dijete Viktorija Marija [*Victoria Maria*] (13.3.1848.–13.1.1932.) postala je 29.1.1872. nevjestom kod Battestinovih [*Battestin*] na L41/49/49, udavši se za Serafina Ivana Battestina [*Seraphinus Joannes Battestin*] (3.10.1849.–8.3.1929.), sina Mikule Martina

[*Nicolaus Martinus*] i Marije Antonije r. Craglietto [*Maria Antonia n. Craglietto*]. Pet godina mlađa kći Jurja Marija [*Georgina Maria*], r. 27.11.1853., udala se 5.11.1877. na L72/84/84 za prezimenjaka Ivana Franju [*Joannes Franciscus*], r. 8.2.1847., čiji su roditelji Gašpar Toma [*Casparus Thomas*] i Franka r. Blažić Bosetinić [*Francisca n. Blasich Bossetinich*]. Konačno, najmlađa kći Blečić Sordovih [*Blecich Sordo*] Katarina Josipa [*Catharina Josepha*], r. 27.2.1861., udala se 28.11.1883. u Rijeci za Vjekoslava Jakopiga [*Aloysius Jacopig*] (10.6.1851.–17.12.1914.), sina Marka [*Marcus*] i Petronile r. Osgualda [*Petronila n. Osgualda*] iz župe Sv. Ignaca u Gorici.

Ono što povezuje bračni par Fabijanić Sapićeve [*Fabijanich Sapich*] s kućnog broja L96/114/114 i Blečić Sordove [*Blecich Sordo*] s prethodnog kućnog broja, tj. 95/113(112)/113, nije samo sićušna kala lovranskog Municipalisa, u kojoj njihovi ulazi stoje jedan nasuprot drugome. I kod ovog bračnog para, troje djece, poimenice kćeri blizanke Jelena [*Helena*] i Franka Fabijanić Sapić [*Francisca Fabijanich Sapich*], r. 22.5.1822., kao i njihov brat Anton [*Antonius*], r. 25.10.1831., nestaju iz Lovrana sredinom XIX. st., te i ovdje možemo pretpostaviti da odlaze u Rijeku. Dodatni razlog za vjerovanje u takav razvoj događaja nudi i činjenica da u Rijeci sa svojom obitelji od ranije živi i njihov brat Josip Fabijanić Sapić [*Josephus Fabijanich Sapich*], r. 15.3.1828. godine. Članovi su njegove obitelji Josipova [*Josephus*] supruga Marija r. Dobrec [*Maria n. Dobrez*], r. 8.3.1831., kći Franje Dobreca Nanetića [*Franciscus Dobrez Nanetich*] i Marije r. Štiglić [*Maria n. Stiglich*] iz L8/11/11, te njihov sin Gaudencij Josip [*Gaudentius Josephus*], r. 2.6.1859. godine.

Za razliku od braće i sestara koji su otišli od kuće, lovransku je svakodnevicu sa svojim roditeljima, pomorcem Ivanom Fabijanić Sapićem [*Joannes Fabijanich Sapich*] (25.12.1788.–10.4.1866.) i Josipom r. Trdić Prčovom [*Josepha n. Terdich Perczova*] (12.8.1792.–7.7.1847.), ostao dijeliti i njihov sin Ivan [*Joannes*], r. 16.8.1818. godine. Ovaj je lovranski pomorac 29.1.1852. u kuću doveo nevjestu Mariju r. Valentin Hotnik [*Maria n. Valentin Hotnich*] (29.1.1822.–7.2.1884.) iz Tuliševice 27, od oca Antona [*Antonius*] i majke Marije r. Dobrec [*Maria n. Dobrez*]. Jedan od njihovih sinova, Ivan Nepomuk [*Joannes Nepomucenus*] (15.7.1855.–7.4.1885.), prema obavijesti što ga je zaprimio kapetanat u Voloskom, izgubio je život u havariji broda „Aurora“, što je slično načinu na koji je život skončao i jedan njegov vršnjak iz obitelji Blečić Sordovih [*Blecich Sordo*] sa 95/113(112)/113. Negdje u vrijeme njegove smrti cjelokupna obitelj seli u Rijeku, tako da su se njegova sestra Marija [*Maria*], r.

5.3.1857., te brat Josip [*Josephus*], r. 27.10.1862., ondje i oženili. U Rijeci su se uskoro obitelji Fabijanić Sapićevih [*Fabijanich Sapich*] pridružili i nevjesta Ivanka r. Lesica [*Joanna n. Lesizza*] te zet, udovac Vinko Pilepić [*Vincentius Pilepich*], r. 1851., sin Matije [*Mathias*] i Jelene r. Starac [*Helena n. Staraz*] iz Hosti 37. Za preostale dvije kćeri Fabijanić Sapićevih [*Fabijanich Sapich*], Suzanu Mariju [*Sussana Maria*], r. 18.5.1853., i Franku [*Francisca*], r. 18.1.1861., postoje u lovranskim rodoslovnim vrelima također naznake da su se udale u Rijeci, no ništa povrh toga.

Na kućnom broju L97/115/115 stanovala je u prvoj polovici XIX. st. obitelj Trdić [*Terdich*]. Glava je obitelji pomorac Anton [*Antonius*] (14.2.1794.–25.10.1878.), sin Jakova⁴⁵ [*Jacobus*], koji je živio i umro na L60/73/73, gdje uostalom žive i Antonov [*Antonius*] polubrat Josip Trdić [*Josephus Terdich*] i polusestra Marija Terezija [*Maria Theresia*], te Jelene r. Adrario [*Helena n. Adrario*]. Ona se je kasnije ponovo udala na L37/45/44, gdje živi još jedan polubrat i tri polusestre njezina prvog supruga, koji nose prezime Franjul Mušić [*Fragnul Mussich*]. Navedeni je pomorac Anton Trdić [*Antonius Terdich*] dana 14.2.1820. u kuću doveo nevjestu Franku r. Battestin [*Francisca n. Battestin*] (5.10.1796.–2.8.1872.) iz L37/45/44, kćer Franje [*Franciscus*] i Jelene r. Rajčić [*Helena n. Raicich*].

Trdići [*Terdich*] imali su tri sina i tri kćeri, no nakon te generacije u ovoj kući, tj. na njihovoj starini nije ostalo nikakvih potomaka. Temeljni razlog tome leži u činjenici da jedan od sinova, Matija [*Mathias*], r. 22.2.1829., koji je ostao tu živjeti, iz braka sklopljena 7.11.1864. s Felicijom Domicilom r. Cerčić [*Felicia Domicila n. Cercich*], r. 14.6.1835., nije imao potomaka. Uz novopridošlu nevjestu iz L11/14/14, kćer Ivana [*Joannes*] i Ivane r. Fracassa [*Joanna n. Fracassa*], u kući bi još trebao živjeti i neoženjeni brat Anton Trdić [*Antonius Terdich*], r. 25.10.1827. godine.

Preostalo se je četvero djece Trdićevih [*Terdich*], tri kćeri i jedan sin, pooženilo te odselilo od kuće. Najstarija kći Natalija Franka [*Nathalina Francesca*] (19.12.1820.–12.3.1894.) udala se 15.1.1845. na L54(120)/65/66 za Josipa Kumičića [*Josephus Cumicich*], r.

⁴⁵ HR-DARI-41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24: dok. 00128. Interesantno je da se u oporuci Jakova Trdića [*Jacobus Terdich*], datiranoj s 12.10.1793., spominje trudna supruga Jelena r. Adrario Brukvić [*Helena n. Adrario Bruqvich*] te još nerođeni sin Anton [*Antonius*], kojemu prema posljednjoj volji oporučitelja također pripada određena imovina. Budući da je doživio punoljetnost, on je sa spomenutim polubratom Josipom [*Josephus*] i polusestrom Marijom Terezijom [*Maria Theresia*] postao univerzalni nasljednik preminulog oca.

26.3.1811., od Matije [*Mathias*] i Franke r. Dešković [*Francisca n. Descovich*], dok se druga po starosti, Antonija Marija Trdić [*Antonia Maria Terdich*], r. 16.10.1824., vjenčala s Josipom Lazarićem Županićem [*Josephus Lazarich Supanich*], r. 7.3.1825., čiji su roditelji Ivan [*Joannes*] i Antonija r. Vlašić [*Antonia n. Vlasich*]. Od 22.7.1852. ovaj bračni par živi u kući mladoženje na adresi Tuliševica 94/95. Rodnu kuću napustio je 1858. i sin Josip [*Josephus*] (14.3.1832.–25.3.1891.), odselivši kao zet na L94/112(111)/111, kod ranije spominjane obitelji Battestin Krompo [*Battestin Crompo*], oženivši njihovu kćer Antoniju Rozu [*Antonia Rosa*]. Listu odlazaka od kuće, a povezano s vjenčanjima, kod Trdićevih [*Terdich*] zaključuje kći Marija Mihaela [*Maria Michelina*] (5.12.1836.–16.2.1906.), koja se 9.8.1858. udala za Andriju Tominića Bačvarića [*Andreas Tominich Bacvarich*] (2.4.1834.–21.12.1917.) iz Sv. Franje 8/6, sina Andrije Tome [*Andreas Thomas*] i Marije Ane r. Jeletić [*Maria Anna n. Gieletich*].

Krajem XIX. st. kuća Trdićevih [*Terdich*] nalazila se u vlasništvu gostioničara Antona Kršanca zvanog Cintina [*Antonius Chersanac (Kersanac) vulgo Cintina*] (8.6.1821.–18.4.1897.), sina istoimenog oca i Marije r. Martinčić Pečinić [*Maria n. Martincich Peczinich*] iz Sv. Franje 101/80(79), Liganj. Iako su im djeca ostala u Lignju, spomenuti gostioničar i njegova supruga Marija r. Žmarić [*Maria n. Zmarich*] (6.8.1830.–3.2.1918.) iz Sv. Franje 77, kći Matije [*Mathias*] i Marije r. Gašparinić [*Maria n. Gasparinich*], žive ovdje jer je u njihovoj kući bila smještena jedna od niza gostionica lovranskog Starog grada.

Nestajanje pojedinih obitelji iz lovranskog Starog grada, kroz jednu ili dvije generacije, kao i na prethodnom kućnom broju, vidljivo je i iz primjera obitelji Jakova Benčinića [*Jacobus Bencinich*], r. 28.7.1737., sina Jurja [*Georgius*] i Margarete r. Kinkela [*Margaretha n. Chinchella*], stanujućeg na adresi L98/116/116. Iz braka sa suprugom Margaretom r. Peršić [*Margaretha n. Persich*], r. 1746., kćeri Matije [*Mathias*], ovaj je lovranski trgovac imao troje djece koja su doživjela punoljetnost, dvije kćeri i jednog sina. Kćeri su se Benčinićevih [*Bencinich*] udale za momke iz Plomina, tada u sastavu Mletačke Republike na izdisaju. Nakon što su neko vrijeme živjele u Lovranu, sele s obiteljima u nepoznatom pravcu. Odabranik starije, Jelene Benčinić [*Helena Bencinich*], rođene oko 1775., bio je od 12.1.1801. Franjo Načinović [*Franciscus Nacinovich*] te su se iz toga braka rodile kćeri Marija Antonija [*Maria Antonia*], r. 16.1.1802., Marija Fortunata [*Maria Fortunata*], r. 11.7.1805., Marija Ana

[*Maria Anna*], r. 27.7.1807., i Marija Mihaela [*Maria Michaela*], r. 1.12.1809. godine. Spomenutom ženskom društvu treba pridodati i sina Matiju Načinovića [*Mathias Nacinovich*], r. 12.2.1812. godine. S nešto manje djece, dvojicom sinova koji su doživjeli punoljetnost, Petrom [*Petrus*] i Antonom Filipom [*Antonius Phillipus*], rezultirao je brak sklopljen 22.7.1806. između njezine deset godina mlađe sestre Ivane zvane Zaneta [*Joanna vulga Zanetta*], r. 28.9.1785., i Petra Fabrisa [*Petrus Fabris*] (1779.–20.8.1821.). Ovaj je pomorac umro u Rijeci, vjerojatnom krajnjem odredištu obiju obitelji.

Spomenute sestre Jelena [*Helena*] i Ivana (Zaneta) [*Joanna (Zanetta)*] imale su brata pomorca Mihovila Mikulu Benčinića [*Michaelis Nicolaus Bencinich*], r. 30.9.1781.,⁴⁶ čija je supruga od 13.4.1804. bila Katarina r. Dešković [*Catharina n. Descovich*] (19.10.1782.–30.8.1861.), od Ivana [*Joannes*] i Marije r. Marušić Mračice [*Maria n. Marussich Mracizza*], pristigle u kuću Benčinićevih [*Bencinich*] s L71/83/83. Kao i u slučaju obitelji s dva prethodna kućna broja, za njihove se sinove Ivana Mikulu [*Joannes Nicolaus*], r. 11.2.1805., Mikulu [*Nicolaus*], r. 7.11.1808., Ludviga [*Ludovicus*], r. 19.8.1818., i Stjepana [*Stephanus*], r. 3.8.1823., nakon 30-ih godina XIX. st. ništa više nije čulo.

Sredinom XIX. st., vjerojatno negdje oko svog vjenčanja 10.7.1848., kuću na adresi L98/116/116 stekao je Guljelmo Pio Izidor Cupar [*Guglielmus Pius Isidorus Zupar*] (4.4.1808.–7.9.1876.), sin Mikule di Tolentina [*Nicolaus de Tolentino*] i Terezije r. Klessen [*Theresia n. Klessen*] iz L68/80/80. Njegova je prva supruga Nevenka Štefanija Ivana r. Polčić [*Inocentia Stephania Joanna n. Polcich*] (26.12.1806.–13.9.1849.) iz L84/97/97 umrla na porodu, ostavivši za sobom supruga i novorođenče Ivana Guljelma Cupra [*Joannes Guglielmus Zupar*]. On je pak 4.7.1889. oženio Mošćeničanku Amaliju de Tevascanis [*Amalia de Tevascanis*], r. 7.7.1849., kćer Eduarda [*Eduardus*], carinika mošćeničke ispostave rodom iz Štajerske, i

⁴⁶ O Mihovilu Mikuli Benčiniću postoji više zapisa u povijesnim izvorima. U spisima lovranskog Poglavarstva iz 1824. godine spominje se kao oštećena osoba nad kojom je izvršena pljačka, tj. gusarenje (HR-DARI-17, *Kotarsko poglavarstvo Lovran 1814.–1827.*, kut. 47: dok. 474). U samom Stališu duša župe Lovran iz 1821. godine također postoji zabilježba vezana uz taj događaj s naznakom da su nedjelo počinili *Sušćani gusari*. Dana 8.8.1839. austrijski pelig kapetana Mikule Benčinića [*Nicolaus Bencinich*] stigao je iz Rijeke u Trst s teretom koji je sadržavao 100 stupova za T. Kozmića te 170 bala duhana za J. Coena. (*Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1839.*, Tipografia Coletti, 1840., str. 325.). Godine 1846. Mihovil Mikula Benčinić nalazi se na popisu od deset umirovljenih lovranskih i opričkih kapetana, prema iznijetom pisanom materijalu u časopisu *Tratto da L'Istria*, Anno I, 19. 12. 1846., No. 86–87, str. 349; Anno II, 23. 1. 1847., No. 7–8, str. 28–29.

Anastazije r. Jačić [*Anastasia n. Jacich (Giacich)*].

Šest i pol godina po smrti prve supruge, točnije 3.4.1856., spomenuti udovac Guljelmo Pio Izidor Cupar [*Guglielmus Pius Isidorus Zupar*] oženio je Mariju r. Belinić Peršić [*Maria n. Belinich Persich*] (14.4.1828.–1.9.1910.) iz Oprića 76/26, kćer pomorca Andrije [*Andreas*] i Ivane r. Ribarić Bariaca [*Joanna n. Ribarich Bariazza*], podrijetlom iz Boljuna. Ova se majka sinova Franje [*Franciscus*] (2.11.1858.–16.3.1874.), umrlog u Baderni, i Rudera

Ernesta Cupra [*Ruggerius Ernestus Zupar*] (1.12.1860.–30.3.1922.) i vodi vlasnicom kuće Cuprovih [*Zupar*] oko 1900. godine, s obzirom na to da je u kući ostala sama. Razlog je tome činjenica da je u međuvremenu njezin mlađi sin odselio na L85/98/98 oženivši ranije spominjanu Mariju Erminiju r. Rošić [*Maria Erminia n. Rossich*].

Na najvišem kućnom broju koji je prema mapi iz 1820. godine bio nastanjen, točnije adresi L99/117/117, živjela je krajem XVIII. st. obitelj Mikule Mihovila Kurelića zvana Mikelina [*Nicolaus Michaelis Curelich vulgo Michelina*] (28.9.1763.–1.1.1832.), sina Matije [*Mathias*] i Marije Jelene r. Belinić Peršić [*Maria Helena n. Belinich Persich*]. U njegovu su kuću mlade po prvi put dolazile dva puta, i to Marija Katarina r. Cigančić [*Maria Catharina n. Cigancich*], r. 13.11.1757., iz L45/54/54 i L51/61/62, još negdje u doba iz kojega nisu sačuvane, ili čak nisu ni postojale, Iovranske matične knjige vjenčanih, te 9.2.1807. godine, te Marija r. Dobrec [*Maria n. Dobrez*] (28.1.1778.–16.7.1866.) iz L-55/55 i Oprića 65, kći Josipa Dobrecu zvanog Pepotina [*Josephus Dobrez vulgo Pepotina*] i Marije r. Jeletić [*Maria n. Gieletich*]. Na sličan način kao što nije ostalo zabilježeno vjenčanje, nije ostao zabilježen ni datum smrti prve supruge, kćeri Andrije [*Andreas*] i Katarine r. Cerčić [*Catharina n. Cercich*]. Jedino je poznato da je nakon njezine smrti s ocem

Slika 13. Porodični grb Cuprovih iz L98/116/116, sačuvan od obitelji Iskra. Grb je također zastupljen u heraldičkoj knjizi Antonia Bonacine.

na starini ostao živjeti sin Anton Matija Kurelić [*Antonius Mathias Curelich*] (10.1.1785.–28.3.1837.).

Spomenuti sin Kureličevih [*Curelich*] imao je tri polubrata i jednu polusestru, koji su doživjeli punoljetnost. Polusestra Cecilija Svetka Kurelić [*Cecilia Sanctina Curelich*], r. 2.11.1808., udala se 4.2.1839. na L49/48/48 za Ćirila Lovru Blažinića [*Cyriacus Laurentius Blazinich*], r. 9.8.1804., od Mikule Blažinića Janka [*Nicolaus Blazinich Gianco*] i Marije r. Papić [*Maria n. Papich*]. Njezina su dva brata otišla od kuće te se o njima ništa dalje nije znalo, kao u slučaju Paškvala Kurelića [*Pasqualis Curelich*], r. 8.4.1819., dok se za Josipa Kurelića [*Josephus Curelich*], r. 17.11.1812., Lovranom s vremenom proširila informacija da je umro u Londonu. Njihov preostali brat Primo Kurelić [*Primus Curelich*] (4.9.1823.–9.3.1893.) ženio se je, kao i njegov otac, dva puta. S prvom odabranicom, Marijom Katarinom r. Glavina [*Maria Catharina n. Glavina*] (17.11.1822.–24.2.1861.) iz Sv. Franje 2, od Šušnjevićana Bartola [*Bartholomeus*] i Marije r. Valić Kršanac [*Maria n. Vaglich Chersanac (Kersanac)*], ovaj lovranski pomorac nije imao djece. Jednu godinu po smrti prve supruge, 3.3.1862. Primo Kurelić [*Primus Curelich*] oženio je svoju blisku rođakinju Andrijanu r. Marić [*Andriana n. Marich*] (24.2.1827.–7.6.1908.) iz L20/24/24, od Andrije [*Andreas*] i Ivane Petronile r. Dobrec Pepotinove [*Joanna Petronila n. Dobrez Pepotina*]. Rodbinska povezanost mladog bračnog para jednostavno je dokaziva temeljem činjenice da su mladenkina majka Ivana Petronila [*Joanna Petronila*] te mladoženjina majka Marija [*Maria*] zapravo bile sestre. Iz navedenog razloga na kućnom broju L99/117/117 jedno je vrijeme živio i njihov neoženjeni brat Jakov Dobrec Pepotinov [*Jacobus Dobrez Pepotina*], r. 10.7.1796. godine.

Iz drugog braka spomenutog pomorca Prima Kurelića [*Primus Curelich*] rodila se je djevojčica Paulina Andrijana Kurelić [*Paulina Andriana Curelich*] (6.11.1866.–22.10.1933.). Ona je za bračnog druga 8.11.1890. odabrala carinskog stražara pristigla iz Dalmacije Gašpara Bolanču [*Casparus Bolanza*], r. 24.12.1858., sina Matije [*Mathias*] i Mateje r. Krapanić [*Matheja n. Krapanich*]. Tijekom kraja XIX. st. navedenom se je bračnom paru rodio jedino sin Matija Mario [*Mathias Marius*] (5.9.1891.–13.8.1918.), uz napomenu da je ova obitelj jedno vrijeme živjela i na Lošinju.

Pored Kureličevih [*Curelich*] na ovom se kućnom broju krajem XIX. st. pojavljuju, najvjerojatnije kao vlasnici, članovi obitelji Roka Antona Mraka [*Rochus Antonius Mrach*] (14.8.1855.–26.11.1904.) iz Sv. Franje 65 i 66, od Antona [*Antonius*] i Jelene r.

Sirotnjak Škrbić [*Helena n. Sirotgnjak Skerbich*], te od 26.10.1882. njegove zakonite supruge Ane r. Martinčić [*Anna n. Martincich*] (21.10.1846.–4.1.1901.) iz Tuliševice 36/39, kćeri Andrije Martinčića Vučića [*Andreas Martincich Vucich*] i Marije r. Jelušić [*Maria n. Jelussich*]. Kako su roditelji umrli upravo tih godina, iza njih su ostale dvije maloljetne djevojčice: Ana Paulina [*Anna Paulina*], r. 17.9.1885., i Franka Lucija [*Francisca Lucia*], r. 10.12.1887. godine.

Virtualni krug šetnje lovranskom gradskom jezgrom na ovome mjestu završava s obzirom na to da lovranska gradska kula ima kućni broj L-/-/118, a nju samo širina Trga sv. Jurja dijeli od zgrade na kućnom broju L1/1/1, tj. od kuće koja pripada istočnom dijelu gradskih zidina, kuće kojom je virtualna šetnja lovranskim Starim gradom bila i započeta.

Zaključak

Obrađeni sjeverni dio stare gradske jezgre u velikoj je mjeri sličan zapadnom dijelu. U njemu živi veći broj uglednih i imućnih gradskih patricijskih obitelji koje su značajan povijesni trag ostavile i izvan lovranskih prostora. Osim njih u ovom dijelu svoje domove imaju i pojedini državni službenici te određeni broj pomorskih kapetana i općenito pomoraca. Kako ovaj dio graniči sa središnjim trgov u Lovranu, trgov Sv. Jurja, u njemu su tijekom povijesti bile smještene i važne gradske i oblasne institucije, kao što su pošta, carinski uredi, gradska kula, gradski uredi te, moguće, i neka vrsta ureda Okružja.

Ako se gleda struktura stanovništva prema podrijetlu, većinu stanovništva sjevernog dijela lovranske gradske jezgre činile su stare, tradicionalne obitelji (Jačić [*Jacich (Giacich)*], Priskić [*Prischich (Priskich)*], Hamza [*Chamsa*], Franjul Mušić [*Fragnul Mussich*], Čeh [*Zeh (Czeh)*], Polčić [*Polcich*], Vittorello [*Vittorello*], Cupar [*Zupar*], Sorić [*Sorich*], Rošić [*Rosich*], Rubinić [*Rubinich*], Trdić [*Terdich*], Kurelić [*Curelich*], Battestin [*Battestin*], Peršić [*Persich*], Letis [*Lettis*], Fabijanić [*Fabijanich*], Mauretić [*Mauretich*], Maurić [*Maurich*], Benčinić [*Bencinich*]...). Svi ostali bili su doseljenici, koje je moguće podijeliti u nekoliko skupina. Prvu i najbrojniju skupinu čine doseljenici iz okolnih lovranskih katastarskih općina (Tuliševica, Sv. Franjo i Oprić). Na taj su način u lovransku gradsku jezgru pristigle obitelji prezimena Palmić [*Palmich*], Valentin [*Valentin*], Harapić [*Harapich*], Dobrec [*Dobrez*], Kucaić [*Kuchai-ch*], Negrić [*Negrich*], Gržančić [*Grzancich*], Skocanić [*Scozanich*],

Kokić [*Kokich*], Kršanac [*Chersanac (Kersanac)*], Martinčić [*Martincich*] i Mrak [*Mrach*]. Drugu skupinu čine doseljenici koji dolaze izvan granica grada Lovrana, i to s područja istočne obale Jadrana. Tu spadaju Blečići [*Blecich*] iz Kastva, Pagniči [*Pagnich*] i Kastelići [*Kastelich*] iz Rijeke, Baretiči [*Baretich*] iz Fužina, Juričići [*Juricich*] iz Lipe, Ferrarijevi [*Ferrari*] iz Betine na Murteru te Lovretiči [*Lovretich*], Načinovići [*Nacinovich*] i Fabrisi [*Fabris*] iz Plomina. Od stranaca sa zapadne obale Jadrana u Lovran su dolazile, te se neke od njih i trajnije naseljavale, sljedeće obitelji: Tesitorijevi [*Tesitori*] iz Moggio Udinesea kraj Udina, De Nardovi [*De Nardo*] iz San Vita al Tagliamenta kod Pordenonea, Paganovi [*Pagan*] iz Chioggie te Cellinijevi [*Cellini*] iz Marrana. Ne treba zaboraviti ni u Lovran pristigla češkog postolara Malija [*Maly*]. Konačno, vrlo bitnu grupu čine državni i pokrajinski službenici Uršić [*Urscich*], Vittemberg [*Wittemberg*], Kern [*Kern*], Nudera [*Nudera*], Mann [*Mann*], kao vjerojatno i Karis [*Caris*], te u Lovran pristigli učitelji Vončina [*Wontschina*] i Celigoj [*Celligoi*].

Od emigracijskih destinacija stanovnika sjevernog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću uslijed ženidbi prednjače rubni dijelove lovranske župe kao i susjednih župa. No pojedinci, a ponekad i cijele obitelji, odlaze u veće jadranske luke (Rijeka, Pula, Trst), vjerojatno u potrazi za poslom. Zabilježen je i veći broj emigracija u prekomorske zemlje, a surovi uvjeti prometovanja toga doba uzimali su često danak, naročito među onim dijelom lovranskog stanovništva koji je na putovanja gledao kao na mogućnost zarade, od čega su često preživljavale i cijele lovranske obitelji. To se u prvome redu odnosi na ljude koji su po zanimanju bili pomorci, a što je predstavljalo jednu od bitnih tradicijskih vrijednosti staroga Lovrana.

Istraživanje stanovništva i njegove povezanosti sa zgradama lovranske gradske jezgre tijekom XIX. st. dovelo je do brojnih novih saznanja te su završni rezultati istraživanja publicirani u obimu od oko 200 stranica povijesno-rodoslovnog materijala. Vjerujemo da će ukupan fundus brojnih novih iznijetih saznanja u budućnosti otvoriti nova pitanja i determinirati smjer novih istraživanja, kako autora rada, tako i drugih zainteresiranih istraživača.

Izvori

1. Archivio di Stato di Trieste (AST):
  - a) Mappe del Catasto franceschino, *Katastral plan und Bau-parzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05)
2. Državni arhiv u Pazinu (HR-DAPA):
  - a) Fond 3018, *Matična knjiga krštenih grada Pazina 1784.–1812.*
3. Državni arhiv u Rijeci (HRDARI):
  - a) Fond 17, *Kotarsko poglavarstvo Lovran 1814.–1827.*
  - b) Fond 41, *Javni bilježnici Rijeke i okolice*, sv. 24.
  - c) Fond 46, *Pomorska oblast za Ugarsko-Hrvatsko primorje u Rijeci 1870.–1918.*
  - d) Fond 275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*
    - Knjiga 202: *Matična knjiga vjenčanih župe Kastav 1774.–1806.*
    - Knjiga 223: *Matična knjiga vjenčanih župe Cres 1736.–1862.*
    - Knjiga 292: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1715.–1771.*
    - Knjiga 294: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1820.–1890.*
    - Knjiga 295: *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1771.–1824.*
    - Knjiga 298: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907.*
  - e) Fond 885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*
    - DVD 2
      - *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839.*
      - *Stališ duša župe Lovran 1863.–1891.*
4. Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821.*

Literatura

1. Bertoša, Mislava, *Djeca iz obrtaljke: nametnuto ime i izgubljeni identitet*, Profil International, Zagreb, 2005.
2. *Der Wanderer*, br. 45, 14. 2. 1835.
3. Drescher, Anton – Scharfetter, Astrid, „Ärzte, Juristen und K.u.K. Offiziere als Sammler im Herbarium GZU“, *Sauteria*, 16, 2008., str. 301–305.
4. Hitrec, Damir, *Povijest pošta Primorsko-goranske županije*, Adamić, Rijeka, 2008.
5. Labus, Nenad, „Trgovci i vlasnici manufaktura u Rijeci“, 2016., https://www.academia.edu/32044660/Labus_trgovci_rijeka3, preuzeto 15. siječnja 2018.
6. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1836.*, Tipografia Coletti, 1837.
7. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1839.*, Tipografia Coletti, 1840.
8. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell'anno 1842.*, Tipografia Coletti, 1843.
9. Rojnić, Matko, „Nacionalno pitanje u Istri 1848-9“, *Historijski zbornik*, br. 1–4, 1949., str. 80–114.
10. *Schematismo dell'Imperiale Regio Litorale Austriaco-Illirico*, Tipografia Eredi Coletti, Trieste, 1819.
11. *Schematismo dell'Imperiale Regio Litorale Austriaco-Illirico*, Tipografia Eredi Coletti, Trieste, 1824.
12. *Schematismo dell'Imperiale Regio Litorale Austriaco-Illirico*, Tipografia Eredi Coletti, Trieste, 1826.
13. *Sul tutto: Periodica della Società Italiana di Studi Araldici*, god. XV, br. 18, lipanj 2009.
14. Škrobonja, Ante, „Dr. Antonio Felice Giacich (1813. – 1898.) i njegov doprinosi razvoju pomorske medicine“, *Medicus*, Vol. 19, No. 1, 2010., str. 105–108.
15. Šutalo, Ilija, *Croatians in Australia – Pioneers, Settlers and Their Descendants*, Wakefield Press, Kent Town, Australija, 2004.
16. *Tratto da L'Istria*, Anno I, 19. 12. 1846., No. 86–87, str. 349; Anno II, 23. 1. 1847., No. 7–8, str. 28–29.
17. Venturini, Domenico, *Sulla Riviera Liburnica (Impressioni e note)*, Stabilimento Tipografico A. Chiuzzelin & Co., Rijeka, 1897.

18. Vlašić, Vinka, „Razvoj školstva u Lovranštini“, *Liburnijske teme*, knj. 6, 1987., str. 123–135.
19. Walsch, Stephen, „Liberalism at High Latitudes: The Politics of Polar Exploration in the Habsburg Monarchy“, *Austrian History Yearbook*, Vol. 47, 2016., str. 89–106.
20. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 2, 2012., str. 85–118.
21. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 3, 2014., str. 233–282.
22. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo zapadnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 4, 2016., str. 73–129.
23. Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga I. Poljane i Puharska*, Državni arhiv u Rijeci, Rijeka, 2008.
24. Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga II. Vasanska i Veprinac*, Hrvatsko književno društvo, Rijeka, 2011.
25. Žigulić, Roberto, *Povijest Vasanske*, Grad Opatija – Mjesni odbor Vasanska, Opatija, 2015.

SUMMARY

The inhabitants of the northern part of the Lovran historic town core in XIX century

The Lovran Old town, the center of the oldest coastal settlement of the southeastern part of Istria, a city of the long and rich history, was during the XIXth century overcrowded by citizens. From the historical sources it is well known that the number of citizens of the Old town during the XIXth century never fell below the 500, to grow by the end of this century till the approximately 750 citizens. Thereby, the number of houses within the city walls from the beginning of the century almost did not change, so that there are always over the 100 house numbers. By this research and paper, which deals with house numbers from 91 through 118 belonging to the so-called Northern part of the Lovran old town, and which continuing to the previously published papers on the inhabitants of the eastern, southern and western part of the old Lovran's core, will finally be completed a story about the people who made a big contribution to the forming of a mosaic which today we simply call Lovran.

Key words: *Lovran, historic town core, inhabitants from XIXth century, genealogy, Status Animarum books, history*